

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. — Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ent., drudzy 30 ent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji, w Paryżu wyłączną agencją pana Adama, Rue des St. Peres 84.

Zmiana lokalu.

Redakcyja *Gazety Lwowskiej* przeniesiona została z zajmowanego dotąd lokalu do domu pod l. 8 przy ulicy Czarnieckiego, róg ulicy Łyczakowskiej, na I. piętro. Administracyja i Ekspedycyja na dole, (front) po prawej stronie od wejścia.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 zł. pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował pełniącego w tem Ministerstwie obowiązki konespisty policyi, Karola Wostry, i konespistę rządowego, Gwidona barona v. Haerdtl, a nakoniec pełniącego obowiązki w Prezydium Rady Ministrów, konespistę Namiestnictwa, dr. Jana Kieresa, konespistami Ministerstwa w Ministerstwie spraw wewnętrznych. *)

*) Powtórzone z numeru 2 z dnia 31 stycznia, z powodu omyłki w druku.

Z ZACHODNIEJ FRANCJI

S Z K I C E

przez

Kazimierza Chłędowskiego.

V.

Caen, Havre, Trouville.

(Ciąg dalszy.)

Flers, miasteczko weale piękne; długa, szeroka ulica przecina je począwszy od dworca, wszędzie dużo kwiatów, gierland, transparentów — przygotowania na dzień jutrzejszy. — Ale ten dzień zaczyna się od deszczu, bo już ci na Północy każdy festyn z deszczem musi być połączony. Pociąg do Caen wychodzi bardzo wcześnie, muszę wstawać o godzinie czwartej. — Deszcz, bijący strumieniami, zaspane garsony, przedwczesne przemokłe gierlandy i chorągwie, wszystko to robi wrażenie ponure. — Jeżeli nie pogoda działa na nas melancholijnie w domu, to cóż dopiero w miejscu zupełnie obcym, nieznanem. Promienie słońca to jakby Opatrzność...

Gdy się wszakże już siedzi w wagonie i pociąg przecina okolice, którą po raz pierwszy widzimy, nie ma czasu na melancholizowanie. — Zresztą deszcz ustaje... Pejzaż zajmujący; kraina pagórków normandzkich, dość pustych, ubogich, pokrytych młodemi krzakami. Tu i ówdzie osady, które

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła asystenta pocztowego, Jana Strzelbickiego, z Biały do Złoczowa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 stycznia.

Z powodu znanego przedłożenia ministerstwa wojny w Niemczech, domagającego się nowych kredytów na wzmocnienie siły zbrojnej, opozycyja niemiecka wyraziła przekonanie, że sumy na powyższy cel zażądane, uprawniać mogą do domysłów najbardziej pesymistycznych. Organa rządowe odpowiedziały na to zwracając uwagę, że sytuacja międzynarodowa nie jest zgoła wyjaśniona i że wyjaśnienie to jest dotychczas poboznym tylko życzeniem. Podnoszono też z rozmaitym skutkiem, że byłoby małodusznością, cechującą politykę słabych, gdyby państwo takie, jak Niemcy, zamykało oczy na niebezpieczeństwa. Wywodom tym przyszły nagle w pomoc uwagi prasy angielskiej o niemieckich usiłowaniach w kierunku wzmocnienia sił zbrojnych i gotowości w każdej chwili. Przyjęto je w Niemczech z wielkiem zadowoleniem, tembardziej, że w prasie angielskiej podjęto sprawę uzbrojeń z punktu widzenia międzynarodowego. W uznaniu swem dla czujności Niemiec doszli Anglicy nawet tak daleko, że półrządowy organ berliński widział się zniewolonym powiedzieć, iż wprawdzie akceptuje oświadczenie angielskie, które mówi o podejmowaniu tego wszystkiego dla dobra całej Europy, ale dodać musi, że Niemcy czynią to przedewszystkiem w interesie własnym. Jeżeli

zbieg okoliczności działał, iż groźna postawa Niemiec, lubo tylko obronna dopóty, dopóki nikt ich nie wyzwie. zgodna jest z interesami Europy, to cieszyć się z tego należy, Niemcy jednak nie mogą mówić, żeby nie miały na oku przedewszystkiem własnych interesów. Prasa angielska, mówiąc z uznaniem o dowodach aspiracyi pokojowych, złożonych przez sędziwego monarchę Niemiec i kierującego ich losami męża stanu, dodaje, że wszelkie powiększenie siły zbrojnej Niemiec poczytywać musi za dalsze gwarancje utrzymania pokoju. I na to zgadza się opinia sfer decydujących w Niemczech, ale równie nie bez zastrzeżenia i komentarza bardzo ważnego. Przyznajemy słusność uwagom angielskim, mówią w Berlinie, ale podajemy zarazem pod rozwagę światłej opinii angielskiej, że rozwój pozytywnych sił i źródeł pomocniczych każdego narodu, a zatem i niemieckiego, wyczerpać się musi, że rozwój tych sił ograniczony jest stosunkami rzeczywistymi i dochodzi w końcu do punktu, od którego już rozwijać się nie może. W oświadczeniu tem dano wyraźnie do zrozumienia, że poczytywane przez prasę angielską za rękojmię pokojową źródło, to jest, siły ekonomiczne Niemiec wyczerpać się mogą. Czy wskazówkę tę rozumieć można także jako oznakę chwilowego zniecierpliwienia z powodu stanu obecnego, nie przesadzamy; faktem jest jednak, że inspirowany organ berliński robi w końcu uwagę, że Niemcy, skoroby zostały doprowadzone do ostateczności, musiałyby myśleć wyłącznie tylko o zbawieniu własnym i, jakkolwiek z niechęcią, pozostawić utrzymanie dalszego pokoju staraniu samej Europy.

Sprawy parlamentarne.

Koło poselskie odbyło przedwczoraj drugie z rzędu posiedzenie, na którym zajmowano się wyłącznie sprawą reformy podatku od cukru. W tym przedmiocie zabierali głos pp. Lewakowski, Hausner, Chrzanowski, Cieński i Gniewosz. Wniosku szkolnego księcia Liechtensteina nie poruszano wcale.

Na ostatnim posiedzeniu komisji dla reformy wyborczej przyjęto jednogłośnie przedłożenie rządowe, zmieniające ordynacyę wyborczą dla wielkiej posiadłości galicyjskiej Zaleszczyki - Czortków, i wybrano ks. Czartoryskiego referentem. Według przedłożenia rządowego miejscem wyborów ma być otdąd Czortków.

W bieżącym tygodniu rozpocznie komisya cłowa obrady nad przedłożeniem rządowym, w sprawie zawartych z Włochami i Niemcami traktatów handlowych.

Do *Czasu* telegrafują: Znanemu wnioskowi w ks. Liechtensteina przeciwną jest nie tylko cała lewica, ale także poważna większość stronnictw prawicy. Chociaż przewidzieć dzisiaj można, że jeśli przyjdzie do drugiego czytania, to Izba wniosek ten odrzuci, mimo to jednak stronnictwa prawicy będą głosować za odesłaniem wniosku do komisji.

Młodo cze si ukonstytuowali się w liczbie siedmiu, jako odrębny klub parlamentarny pod nazwą „klub niezawisłych posłów czeskich”. Prezesem obrano dep. Engla.

(C) Wniosek mniejszości komisyjnej pod przewodnictwem pos. Plenera, w sprawie podatku od cukru, rozni się od projektu rządowego pod względem podatku i premii wywozowej. Podczas gdy projekt rządowy ustanawia na całe dziesięć lat, na które ustawa ma być wydana (od dnia 1 sierpnia r. 1888, do dnia 31 lipca r. 1897), równy w każdym roku podatek w ilości 11 złr. od centnara metrycznego i równe premie wywozowe, mianowicie po 1 złr. 50 ct. od centnara cukru surowego drugiej klasy, po 1 złr. 60 ct. od cukru pierwszej klasy i po 2 złr. 30 ct. od cukru rafinowanego, jakoteż równą w każdym roku maksymalną sumę wszystkich prze-

prawie alpejską mają cechę. — Po drodze miasteczko *Condé-sur-Noireau*, jedno z liczniejszych we Francji, noszących nazwisko słynnej historycznej rodziny Kondesów. Dalej zjeżdżamy ku nizinom, nad brzegi Orny, z razu wiele malownicze. Rzeka przebiega się przez czarne, wysokie brzegi skaliste, zanim schodzi na płaszczynę, gdzie już spokojnie, prawie leniwie płynie do Caen i dalej do morza.

Z miejscowości, które widzę z wagonu, osobiście *Harcourt* pozostawia mi malownicze wspomnienia. Orna zawarła tam z właścicielem zamku przymierze, upiększa mu park, tworzy kanały i pozwala wspaniałym drzewom przegłądać się i kąpać w czarnych szych wodach,

Dla oka, przyzwyczajonego do dobrze zabudowanych, czystych wsi niemieckich, wydaje się w ogóle francuska sielanka trochę zaniedbaną. Domy nie takie tutaj wymyte, wybielone, nie tak regularnie stawiane, ale właśnie dlatego więcej malownicze. Zdaje się, że ów poetyczny nieład, który znamionuje południowe kraje, udzielił się po trosze aż dość wysoko ku północy wysuniętej Normandji.

O dziesiątej wjeżdżamy do Caen, niebo się wyjaśniło, śmiało wieże, sterczące nad miastem zapowiadają, że się znajdujemy w jednej ze stolic francuskiej architektury. — Polecono mi hotel *St. Pierre*, a że hotel leży w pobliżu najszlachetniejszych w mieście gmachów, więc się tam wieżę każę. — Jedziemy dość długo, ulice ożywione, mnóstwo sklepów, republikańskie sztandary powiewają z każdego prawie domu.

Zaledwie mam czas się przebrać, trzeba wyjść na ulicę, bo się uroczystość zaczyna.

Na pięknym placu, przed merostwem, szykują się — pompierzy. Zbiór rzemieślników, kramarzy w lśniących hełmach z żółtej blachy i w opiętych granatowych mundurach o czerwonych epoletach. Legia ta wygląda raczej na weteranów kawalerji, aniżeli na zwinną falangę świętego Floryana. Nie chciałbym być w Caen podczas pożaru. — W jaki sposób ci emeryci potrafią drapać się po dachach — to mi zostanie niewytłómaczoną zagadką. Komendant, podtatustaj rycerz w okularach, niemało ma kłopotu, chce bowiem ustawić wojsko w dwa długie szeregi, pomiędzy którymi byłoby wolne przejście dla honoracyorów miasta.

Ta operacyja długo się odbywa, ogładam więc tymczasem duży skwer, zajmujący środek placu. Pomiedzy kłębami kwiatów glorieta dla muzyki, a za nią piękna statua kompozytora Auber'a, który się w Caen urodził (1784—1871). Gmach merostwa zajmuje całą jedną stronę placu, nowy budynek, jak na prowincjonalne miasto bardzo wspaniały. W nim mieści się muzeum i ciekawa galerja obrazów.

Wreszcie zastęp pompierów się uszykował, mer w asystencyi kilku urzędników, ubranych we fraki, wychodzi z bramy, naczelnik wprowadza go pomiędzy dwa szeregi swoich legionistów i szeroką szablą daje znak do marszu. — Przeraziłoby trąby się odzywają, i idziemy do — prefektury.

Reprezentant rządu niebawem się ukazuje z dwoma młodymi urzędnikami, bardzo przystojny mężczyzna, w zgrabnym mundurowym fraku. Jego towarzysze nie mogą się powstrzymać od śmiechu, na widok nieszczęśliwie wyglądających pompierów.

Znów trąbki się odzywają i teraz ruszamy na duży plac, starem i otoczony drze-

wami, na którym urządzono podium i trybuny. Honoracyory zajmują podium, kobiety barwią trybuny, młodzież szkolna uszykowana na placu, publiczność stoi za poręczami. Mer przemawia krótko do prefekta, prefekt jeszcze krócej odpowiada, poczem muzyka gra marszylankę a tysiące publiczności intonuje słynną pieśń narodową.

Po raz pierwszy słyszałem tutaj ślmy ludu, śpiewające marszylankę. Wrażenie przeszło moje oczekiwania, szczęście, że nie było barykad do wzięcia, bo stałbym się był rewolucjonistą.

Niebo wszakże ostudziło niebawem rewolucyjne zapęły, deszcz lunął jak z cebra, formalna katastrofa. Frak pana prefekta, setki modnych kapeluszków, epolety pompierów — wszystko zniszczone. — W chwili tak tragicznej nie mogłem oczekiwać na czym się uroczystość skończy, ale uczyniłem jak drudzy, uciekałem do miasta, ile sił starałem się.

Wieczorem wszakże prześliczna pogoda, illuminacyja ratusza i skweru wspaniała, lityery R. F. płyną gdzie tylko spojrzeć. — Po ulicach wszakże, w domach prywatnych dość ciemno. Zdaje się, że to mlecząca opozycyja a przynajmniej obojętność wobec republiki, zwiększona tem, że rząd wydalil w ostatnich dniach książąt orleńskich, którzy w mieście mają wiele sympatyj.

Lecz nie przyjechaliśmy tutaj robić politycznych spostrzeżeń, ale oglądać ciekawe zabytki przeszłości. Na każdym kroku zresztą jest coś do widzenia, sam już hotel, w którym mieszkam, stał się do pewnego stopnia archeologicznym zabytkiem. Komfortu nie za wiele, ale natomiast jakieś starożyteckie meble, jakieś rzeźby z drzewa, jakiś dziwny skład kamienicy, przypominający inne cza-

mij w kwocie 5 milionów — wniosek mniejszości obniżyć i podatek i premie i sumę premij na pierwszy rok, a co do lat następnych, żąda stopniowego podwyższenia podatku i stopniowego obniżania premij i sumy premij. Podatek ma wynosić w pierwszym roku 10 złr., a w każdym następnym o 5 ct. więcej, tak, że w ostatnim wynosiłby 10 złr. 45 ct. Premie mają wynosić w pierwszym roku 1 złr. 30 ct. od cukru drugiej klasy, 1 złr. 40 ct. od cukru pierwszej klasy, 2 złr. od rafinatu, a od roku do roku mają być w każdej klasie o 5 ct. niższe, tak że w ostatnim wynosiłyby 85 ct. od cukru drugiej klasy, 95 ct. od cukru pierwszej klasy, 1 złr. 55 ct. od rafinatu. Maksymalna suma premij ma być ustanowiona w kwocie 4 1/2 miliona na rok pierwszy, a zmniejszana do roku 1893/94 co rok o 100.000 złr., odtąd zaś co rok o 200.000 złr., tak że w ostatnim wynosiłaby tylko 3.200.000 złr.

Efekt finansowy byłby według projektu rządowego zawsze ten sam, t. j. gdy się przyjmie konsumpcję cukru (rafinowanego) w ilości 2 milionów centnarów, podatek uczyniłby 22 milionów, z której to sumy po strąceniu 5 milionów premij, pozostałoby 17 milionów rocznie. Według wniosku mniejszości, czysty dochód skarbowy wynosiłby w pierwszym roku 15 1/2 miliona, byłby więc o 1 1/2 miliona mniejszy; przy rosnącym jednak podatku, a zmniejszającej się sumie premij, byłby w r. 1894/95 już tylko o 200.000 złr. mniejszy; w r. 1895/96 byłby już o 100.000 złr. większy, a w roku ostatnim byłby o 700.000 złr. większy, t. j. wynosiłby 17.700.000 złr. Efekt we wszystkich dziesięciu lat razem byłby dla skarbu, według wniosku mniejszości, o 5 milionów mniejszy.

(Gl.) Komisja budżetowa Izby poselskiej rozpoczęła rozstrząsać preliminarz na rok bieżący od etatu ministerstwa sprawiedliwości. Członkowie lewicy: pp. Russ, Heilsberg i Sturm poruszyli sprawę rozporządzenia ministerialnego, pozwalającego używać języka słowieńskiego do zapisów w księgach gruntowych, nazywając to rozporządzenie ceną jednego z targów między rządem a prawicą o jej głosy. Pos. Sturm ubolewał nadto nad niewłaściwym postępowaniem przewodniczących rozpraw sądowym sędziów, którzy biorą oskarżonego za przedmiot dowcipów i nie zachowują bezstronności w swoim streszczaniu rozprawy przed przedstawieniem pytań przysięgłym.

Minister sprawiedliwości, bar. Prażak, odpowiedział, że już w r. 1884 w skutek uzaleń z Krainy, iż zapisy w księgach gruntowych dzieją się w języku niemieckim, choć rezolucje sądowe o tychże zapisach są wydawane stronom w języku słowieńskim, zwrócił sądów uwagę na niewłaściwość takową; albowiem zapisy hipoteczne powinny być w tym samym języku, co rezolucje o nich. Odtąd uzaleńia w Krainie ustały. Gdy w r. 1887 z Celii (w Styryi) nadeszły uzaleńia podobne, ministerstwo zawiadomiło sądy, że co ma znaczenie w Krainie, to stosuje się także do innych przez Słowieńców zamieszkiwanych okolic na obsza-

rze wyższego sądu krajowego w Gracu. Polecilem przeto sądom — mówi pan minister — zastosować się do odnośnych rozporządzeń, których prawomocność nie ulega przecież wątpliwości. Co się tyczy zarzutu, że utrzymuję rozporządzenie to w tajemnicy, wszakże w interpelacji pos. Sturma intymacya jego przez wyższy sąd krajowy w Gracu dosłownie jest podana. Stało się to może przez naruszenie tajemnicy urzędowej. Prawda, że kilka Wydziałów krajowych udało się do Ministerstwa sprawiedliwości o udzielenie im rozporządzenia — rzecz dotychczas niebywała. Takie rozporządzenia o służbie wewnętrznej nie są przeznaczane do publikacyi. Byłby to pierwszy precedens, gdybym był zgodził się na żądania Wydziałów krajowych; albowiem wskazówki, wydawane sądom o poszczególnych wypadkach lub dla usunięcia nadużyć, nie zwykły być ogłaszane. Nie było jednak zamiaru utrzymywania tego w tajemnicy. Za wiele uczyniono rząd Ministerstwu sprawiedliwości zarzutów, które też odeprzeć muszę. Co się tyczy mniemania pos. Sturma, że Ministerstwo to nie spostrzega wykroczeń sędziów, przewodniczących rozprawom w procesach kryminalnych, to myli się szanowny poseł. Ministerstwo sprawiedliwości niejedno już w tym względzie uczyniło. Ale w pierwszym rzędzie nadzór należy do prezydenta wyższego sądu krajowego, a nie wątpię, że prezydent wiedeński nie omieszkiał pouczyć kogo i jak się należy.

Pos. Menger zapytał, w jakim stadium znajdują się upragnione oddawna reformy ustawodawcze w dziedzinie sądownictwa, szczególnie także co do tak zwanej obiektywki względem dzienników, która nierówno bywa zastosowywana, a najczęściej tak, że praktyka sprzeciwia się ustawom. Mówiąc o wniesionym świeżo projekcie w sprawie otaryfowania opłat adwokackich, nadmieniał, że i opłaty skarbowe w procesach powinny być zróżnicowane. Nakoniec mówił o potrzebie ściślejszego wykonywania przepisów przeciw pojedynkom.

Minister baron Prażak w odpowiedzi zapowiedział, że wniesie projekt, zaprowadzający przynajmniej w części spraw spornych ustne postępowanie publiczne. skoro reforma procedury cywilnej jako całość nie dała się w Izbie przeprowadzić. Może reforma częstkami lepiej się powiedzie. Od konstelacji parlamentarnej będzie zależało, czy w tym jeszcze okresie sesyi wniesiony będzie projekt kodeksu karnego. W sprawie zróżnicowania należności skarbowych w procesach może niezadługo uczyni się pierwsze kroki. Co do „obiektywki“, jeden i ten sam artykuł dziennikarski może wywołać tu inne, ówdzie znów inne wrażenie i skutki; trudno przeto wydać do prokuratorów wskazówki stosowne. Wykonywanie przepisów przeciw pojedynkom jest utrudnione brakiem skłonności u świadków do dokładnych zeznań; rząd śledztwa nieraz zaprzestać trzeba. Zresztą wiadomo, że w pewnym jaskrawym wypadku przysięgli wydali werdykt uniewinniający.

Poseł Gniewosz wniósł rezolucję o zreformowaniu procedury sądowej w sprawach spadkowych i przy sposobności tej

stanął w obronie stanu sędziowskiego w Galicyi, przeciw któremu nieraz ciężkie podnoszono zarzuty. Wniosek mój — powiada szanowny poseł — nie ma tego znaczenia, jakobyśmy łączyć się myślał z tymi, którzy rozliczne wadliwości w sądownictwie galicyjskiem składają na karb stanu sędziowskiego. Niestety, zbyt często poszukuje się przyczyn niewłaściwości w pobudkach osobistych, zamiast beestronnie badać doświadczenia. Prawda, że jak wszędzie, tak i w Galicyi niektóre indywiduala zapominają o obowiązku; ależ to nie daje jeszcze prawa czynić odpowiedzialnym cały stan sędziowski za ich wykroczenia. Według mojego własnego doświadczenia, przyczyną mnożenia załogałości w sądach galicyjskich jest brak sił do wywołania nawałowi pracy. Tej to okoliczności przypisać należy, że nawet skargi o naruszenie praw własności załatwiane bywają dopiero po całych latach, i że mnożenie spraw spadkowych nie może doczekać się załatwienia w czasie należywym, szczególnie w okolicach, gdzie epidemie zabrały po kilka osób z rodziny. Taki stan rzeczy spowodował wielki zamęt w majątkowych stosunkach rodzin, którym na domiar jeszcze wielkie koszty czynności spadkowych są bardzo dotkliwym ciężarem. Pożądane jest przeto pomnożenie sił dla szybszego załatwienia spraw takich, skoro, jak doświadczenie poucza, system „urgencyj“ nie prowadzi do pożądanego celu.

Wydatki na centralne kierownictwo czyli na samo ministerstwo sprawiedliwości w kwocie 198.500 zł. (o 11.500 zł. większej niż w roku zeszłym) przyjęła komisja według preliminarza rządowego bez okrojania.

Po kilku uwagach pos. Mengera o potrzebie pomnożenia urzędników koncepcyjnych w najwyższym trybunale, na co minister br. Prażak odpowiedział, że załogałości znacznie już ubyło, uchwalono wydatki na najwyższy trybunał w preliminarzu przez rząd kwocie 516.700 zł., t. j. o 26.500 zł. większej niż w roku ubiegłym.

Przy tytule administracyi sądowniczej po krajach koronnych kilku członków komisji wynurzyło życzenia co do spraw lokalnych. Tytuł ten również przyjęto bez zmiany. Wydatki czynią tu 17.348.580 zł., t. j. o 8160 zł. więcej niż uchwalono na rok zeszły, ale podwyżka ta wypływa z kombinacyi podwyżki w dziale wydatków zwyczajnych o 30.000 zł. z obniżką w dziale nadzwyczajnych o 21.840 zł. Na Galicyę, nie licząc kwoty z nierozłożonych według krajów 280.000 zł. na zakładanie nowych ksiąg gruntowych i 20.000 zł. na nowe sądy i zmiany osobiste, przypada wydatków 3.649.760 zł., t. j. 29.900 zł. więcej, a to wyłącznie w dziale wydatków zwyczajnych (nadzwyczajne w kwocie 260 zł. są równe zesłorocznym), tak że wspomniana podwyżka ich w całym tytule dostaje się prawie tylko Galicyi. Dochody tytułu czynią 15.100 zł., t. j. o 4.600 zł. mniej. Z Galicyi ma wpłynąć 11.220 zł., czyli o 4.670 zł. mniej.

Gdy przystępowano do tytułu następnego, komisya nie była już w komplecie potrzebnym do uchwał, skutkiem czego posiedzenie zamknięto.

(Gl.) W komisji budżetowej Izby poselskiej toczyła się w sobotę dyskusya o zatrudnieniu więziennych sił roboczych, w której pan minister bar. Prażak oświadczył, że niektórych robót, sprawiających konkurencyę specjalnym gałęziom przemysłu, w więzieniach zupełnie zaprzestano, i że pozostałe zatrudnienia więziennymi robotami okolo kultury krajowej wypadły bardzo zadowalająco, a gdy będzie można rozszerzyć to zatrudnienie, np. na budowie kolejowe, wodne i t. p., stanie się to prawdopodobnie na podstawie osobnej ustawy. Więcej szczegółowo o tem pomówić polecił pan minister obecnemu komisarzowi rządowemu, radcy ministeryalnemu p. Pichsowi, który nam sampróżd stwierdził, że przedsiębiorecy, którzy używają więziennych sił roboczych dla przemysłu swego, muszą teraz więcej płacić; dalej, że zakazano utrzymywania w więzieniach formalnych sklepów kupieckich z towarami wyrabianymi przez więźniów; że dziś więcej już niż 50 pre. wyrobów więziennych idzie na własne potrzeby państwa; nakoniec, że po pierwszych próbach użycia więźniów do robót okolo kultury krajowej użyje się ich teraz do osuszenia bagien w Gorycyi i do zabudowania potoków górskich w Krainie, oraz pomyśli się o kolonizacyi zbrodniarzy niepoprawnych. W samym końcu przemówienia nadmienił pan komisarz rządowy, że użycie się więźniów może także do robót okolo regulacyi rzek w Galicyi.

Odpowiadając na uwagę jednego z członków komisji o zmniejszonym dochodzie z roboty więziennej w Wiśniczu, wytknął to p. komisarz rządowy zmianę w samej robotie. Dotychczasowy przedsiębiorca wyrabiał meble z giętego drzewa, nowy zaprowadził koszykarstwo, które ma

trudny odbył. Na to zauważył pos. Machalski, że przed sześcioma laty, gdy na posiadłości swej miał jeszcze szkołę koszykarską, otrzymał z Rumunii zamówienie na 5.000 koszów, a hr. Hompesch w Rudniku utrzymuje 1500 robotników koszykarskich i zbywa towaru do Anglii i do Ameryki. Trzeba przeto tylko umieć poszukać sobie pola zbytu.

Zgodnie z preliminarzem rządowym przyjęła komisya tytuł nowych budowli dla sądownictwa w kwocie 382.153 zł. t. j. o 72.698 większej niż uchwalono na rok ubiegły, z której to kwoty przypada na Galicyę 41.138 zł., t. j. o 20.067 zł. więcej, na spłacenie rat dorocznych za nabyte już budynki, na zbudowanie nowego aresztu i rozszerzenia gmachu sądowego w Śniatynie i na nabycie gmachu dla sądu i więzienia w Jasle.

Wydatki na zakłady karne są preliminarzowane w sumie 2.433.580 zł., czyli o 75.260 złr. więcej, z której na Galicyę przypada 476.400 złr., t. j. o 14.000 złr. więcej, głównie dla założenia fabryki sukna i der w Stanisławowie. Wydatki te przyjęła komisya bez zmiany. Co się tyczy dochodów, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy komisji, pos. Liebnera, podwyższono sumę z całego państwa o 20.000 złr., tak, że zamiast preliminarzowanych przez Rząd, jak i w roku zeszłym, 710.000 złr. uchwalono 730.000 złr. Z Galicyi ma, według preliminarza rządowego, wpłynąć 136.500 złr., t. j. o 8400 złr. więcej.

Petycje dyurnistów, woźnych i dozorców więziennych, o polepszenie doli, uchwalono przekazać Rządowi z gorącym poparciem; a nakoniec jeszcze przyjęto rezolucję, wniesioną przez sprawozdawcę, na rzecz adjuktów dla auskultantów sądowych.

Z obecnej sytuacji.

Mamy dzisiaj znowu dwie enucyacye brukselskiego Norda, które, chociaż nie rzucają nowego światła na ogólne położenie, dają jednak charakterystykę objawiających się w Rosyi prądów i zapatrywań. W artykule redakcyjnym z dnia 28-go b. m. podanym w streszczeniu telegraficznym w Fremdenblacie, zaznacza oficjalny organ rossyjski, że niedowierzanie, jakie się objawia w Austro-Węgrzech wobec rossyjskich zapewnień pokojowych, wywarło w Petersburgu bardzo przykre wrażenie, bo z tego wysnuwają wniosek, iż w Wiedniu potrzebny jest nastrój wojenny dla jakiegoś celu. Jeżeli dziennikarstwo austriackie żąda od Rosyi, aby czyniami dowiodła swego zamiłowania pokoju, należy na to odpowiedzieć, iż Rosya dotąd nie takiego nie uczyniła, co by mogło spokój zakłócić. Wszyscy rzeczoznawcy zgadzają się w tem, że wojska rossyjskie, stojące nad granicami, nie nadają się bynajmniej do rozpoczęcia kroków wojennych, do wojny zaczepnej.

W dalszym toku swoich wywodów Nord czyni zarzut tak zwanej lidze pokoju, iż usiłuje wszędzie obudzić niechęć przeciw Rosyi. Widać to z jednej strony nacisku, na króla Milana, nacisku, który nie dopuszcza, by w Belgradzie utworzył się rząd życzliwy Rosyi. Widać to dalej w podejrzewaniu Rosyi, iż zamysła o jakimś napadzie na Azyę. Przez to dąży się widocznie do tego, aby Turcyę i Anglię sprowadzić do przymierza potrójnego. Zresztą koła nieprzychylnie Rosyi używają wszelkich środków, aby pozyskać małe państwa bałkańskie. Rosya — jak dalej prawi Nord — ma powody patrzeć z niedowierzaniem na wizytę księcia Stourdy w Friedrichsruhe.

Co do łączenia okupacyi Bośni i Hercegowiny ze sprawą bułgarską, oświadcza tenże Nord, iż Rosya nie zamysła bynajmniej kwestyonować prawnego stanowiska Austro-Węgier w Bośni i Hercegowinie; ale nie jest wcale tajemnicą, że Austro-Węgry, które przeciw mają jedynie prawo okupacyi i administracyi, myślą o przyłączeniu tych prowincyj. Są nawet tacy, którzy twierdzą, że Austro-Węgry sięgają wzrokiem daleko poza Hercegowinę. Otóż dopóki hr. Kalnoky nie zapewni uroczysto, iż w Austro-Węgrzech niema takiego zamiaru, dopóty potrzeba zaznaczać bezustannie, że interes Rosyi stoi na zawadzie spełnienia tych pragnień.

W końcu mówi Nord o wyjeździe ks. Ferdynanda do Rumelii i twierdzi, że zapła zamówiony nie ustrzeże go od bliskiego nagłego upadku.

W liście zaś z Petersburga do tegoż samego dziennika powiedziano pomiędzy innymi: „Polożenie międzynarodowe jest ciężkie jeszcze zagmatwanem, w części bowiem wyjścia i krytycznym, ale nad Nową nie niepokoją się tem bynajmniej i nieprzedsię biorą niczego zgola, aby nadać sytuacji inny kierunek. Pewna obojętność ogarnęła wszystkich. Bułgarska sprawa n. p. butwieje pod wpływem zupełnej nieruchomości dyplomatycznej. Odezwał się ktoś nawet,

sy. — A w pobliżu, na rue de St. Pierre jakieś domy z drewnianymi ozdobami, wielce ciekawe pozostałości mieszczańskiej architektury z czasów gotykyzmu. Północne narody miały zawsze sympatyę do budowni z drzewa.

Jest co w tem oryginalnego, znaleźć się w mieście, w którym na każdym kroku spotyka się ze wspomnieniami — Wilhelma Zdobycy. Postać ta bardziej zamglona w naszym umyśle, aniżeli postacie nawet starożytnych królów i wodzów. — Z czasów normandzkich tak się mało pozostało zabytków literatury i plastycznej sztuki, tak mało je zresztą historycy wyzyskali w sposób artystyczny, że imię owego wodza, który Anglię zdobył, jest dla nas dość niewyraźnym głosem dziejowej osobistości, której sobie uzmysłowieć nie jesteśmy w stanie.

Na raz chodzimy po mieście, gdzie na każdym kroku ów prawie mityczny książę normandzki wyraźnie do nas przemawia, gdzie nam pokazują jego portret, gdzie widzimy jego nagrobek, gdzie nawet (w pobliskim Bayeux) zachowały się tapety haftowane — jak niesie tradycya — ręką księżnej Matyldy małżonki Wilhelma. — Zupełnie nieznany świat staje przed naszymi oczyma, świat na pół barbarzyński, a przecież chrześcijański, rycerski i wcale wybitne w dziejach sztuki zajmujący stanowisko.

Przedewszystkiem świat ten tłumaczy się nam swoją architekturą, swemi kościołami, a nigdzie więcej jak w Caen się ich nie utrzymało. Po ośmiu pełnych wiekach Wilhelm normandzki jest tutaj jeszcze najpotężniejszym z książąt, którzy nad tą ziemią panowali. O Henryku IV, o Ludwiku XIV i XV nie nam Caen nie opowiada, o wielkim Napoleonie tu i ówdzie zaledwie się coś dowiemy, Wilhelm jest dotąd najpopularniej-

szym królem w stolicy Calvados, a po nim chyba Franciszek I. najgłębiej się zapisał w pamięci miasta.

Na wzgórku wśród miasta ogromna jeszcze sterczy baszta, grubemi obwiedziona murami — to zamek, w którym Wilhelm przebywał; dzisiaj dochodzą nas z tamąd piskliwe głosy trąbki francuskiej piechoty. Na murach suszą się granatowe mundury. W okolo zamku mnóstwo wązkich, nieczyistych uliczek, skromnych domów, które się w średnich wiekach chroniły pod tarcz rycerstwa. Na dwóch przeciwległych końcach miasta, dwa opactwa także z czasów Wilhelma: L'Abbaye-aux-Dames (La Trinite) L'Abbaye-aux-Hommes (St. Etienne), najpyszniejsze dzieła normańsko-romańskiej architektury.

Idę najprzód do opactwa św. Trójcy. Jakiś człowiek mały, czarny, nerwowy przysuwa się do mnie, pytając o drogę. Nie wygląda na Anglika, a przecież to Angliktrysta, bo trzyma w ręku „Normandy“ Murraya i szuka grobowca księżnej Matyldy. Wielki znawca architektury, zdaje się, że budownictwo, studyje wpływ Normanów na budownictwo angielskie, po ośmiu wiekach boleje jeszcze nad tem, że książę z kontynentu zawojował Anglię, pociesza się wskazać, że szczep anglo-saski nie dał się znormanizować, ale że owszem zmienił wprowadzoną do Anglii normandzką architekturę na swój sposób i wytworzył z niej takie wspaniałości, jak katedry w Canterbury, w Gloucester, w Durham albo Norwich. — Ma zresztą słusność, bo Anglo-Sasi umieli na wszystkim, co się do nich dostało, wybić swe narodowe piętno.

(Ciąg dalszy nastąpi).

sprawa ta nie zajęć, więc nie ucieknę. Podobne frazesy wystarczają tu już, by uchylić wszelką niecierpliwość. Opinia publiczna woli bowiem, aby kwestya bułgarska potrwała dłużej w obecnym stanie, niż żeby miała być rozstrzygnięta na niekorzyść Rosyi. To też, albo zerwie się kto, aby ją zgodnie z postanowieniami traktatu berlińskiego rozstrzygnąć, albo pozostanie ona w zawieszaniu, bo Rosya nie może zgodzić się na żaden kompromis, dopóki książę Ferdynand rządzić będzie w Sofii. Ponieważ monarcharstwa, z któremi odbywały się od niejakiego czasu poufne wymiany zdań, nie okazują się skłonni do wyjścia na spotkanie Rosyi na polu, na jakim ta niezmiennie pozostać musi, trudno przypuścić, ażeby rychło przyjsć mogło do rzeczywistych rokowań, a tem mniej do ostatecznego rozwiązania przesilenia bułgarskiego.

Mimo to, świat cały wierzy w zapewnienia pokojowe cara, ponowione niedawno w odpowiedzi na powinszowania niemieckiego Towarzystwa czerwonego krzyża. Uspokojenie to pochodzi może i ztąd, że umiemy dziś jaśniej wglądać w tę grę przeciwników, udających obawy, a wiedząc, że się obawiać nikogo nie mamy przyczyny, nie pytać się też o ich groźby.

Co do odwiedzin Churchilla w Petersburgu, korespondent ten dowiadyuje się, że lord oświadczył tak na raucie w poselstwie angielskiem, na którym się znajdowało przeszło 500 osób, jak i na obiedzie u Giersa, w sposób nie pozostawiający żadnej wątpliwości, że gdyby miał kiedy objąć ster państwa, przyszedłoby bardzo łatwo do porozumienia i ścisłych stosunków między Rosyą i Anglią.

KRONIKA

Lwów, 31 stycznia.

— JE. Alfred hr. Potocki wyjeżdża dzisiaj do Cannes na dwumiesięczny pobyt. Stan zdrowia hr. Potockiego jest obecnie najupokojalszy; oprócz kilku osób z rodziny towarzyszyć będzie w podróży dostojnemu pacyentowi protomedyk dr. Biesiadecki; towarzyszyć też mu będą najgorętsze całego kraju życzenia rychłej i zupełnej rekonwalescencyi. Hr. Potocki zamierza udać się w kwietniu na krótki pobyt do Paryża, a w połowie maja powrócić do kraju, aby wziąć udział w dorocznym uroczystym posiedzeniu Akademii Umiejętności.

(m) Miejskie muzeum przemysłowe we Lwowie wzbogacone zostało znowu bardzo cennymi darami, zakupionemi przez prezesa tej instytucyi, JE. Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego, we Włoszech. Są to przeszliczne okazy niemal z każdego działu przemysłu artystycznego. I tak podnieść musimy przedewszystkiem piękne wazy, imitujące do złudzenia i z nadzwyczajną ścisłością stynne wykopaliska pompejańskie; dalej imitacje wykopalisk bronzowych, oddane tak wiernie, że nawet znawca nie zdoła odróżnić je od oryginalnych. Dostojny prezes muzeum zakupił także bardzo obfitą kolekcję wyrobów majolikowych ze słynnej fabryki Cantagalli, imitujących znakomite wyroby Lucca de la Robia. Mamy tu także imitacje dawnych fajansów neapolitańskich, scylijskich, maurytańskich; ceramiczne wyroby ludowe z okolic Neapolu; bardzo interesujące pod względem dekoracyjnym; mamy wreszcie kilka okazów porcelany i fajansów z znanej fabryki Ginori. Z innych przedmiotów, ofiarowanych muzeum przez hojnego protektora przemysłu domowego a zakupionych we Włoszech, podnieść musimy charakterystyczne, z wielkim wdziękiem traktowane ramki florentyjskie; wyroby drewniane, ślicznie inkrustowane, z Sorrento; wyroby mozaikowe z Rzymu, Florencyi i Wenecyi, a wreszcie amforę ze szkła, naśladowującą szkło fenickie. Wspaniały dar czołgdnego prezesa muzeum, obejmujący przeszło 100 doborowych okazów, uzupełnia w każdym niemal kierunku zbiory muzealne.

— Dyrekcya kolei państwowej w Krakowie donosi, iż z dniem 30 stycznia linia Głuchów-Zagórz dla ruchu towarowego i osobowego otwartą została, tylko stacya Rymanów nie jest jeszcze otwartą dla towarów. Wszelkie szkody na linii Zwardoń-Zagórz są więc usunięte.

(m) Wystawa w Glasgowie rozpoczyna się w ostatnich dniach marca r. b. Przyominamy ten termin wszystkim miłośnikom rzeczy ojezycznych, którzy zamierzają okazy naszego przemysłu domowego wysłać na tę wystawę; wszystkie okazy należy najdalej do 1 marca rb. przesyłać do miejskiego muzeum przemysłowego w Lwowie.

— Bal prawników, który się odbędzie jutro we środę w salach kasyna miejskiego, zapowiada się świetnie tak pod względem ilości osób jak i dekoracyi sal. Wczoraj odbyła się próba elektrycznego oświetlenia wielkiej sali synowej, która wypadła ku ogólnemu zadowoleniu licznie zebranej publiczności. Biuro ko-

mitetu w hotelu „George'a“ otwarte jest od 11 rano do 6 wieczorem a w dniu balu do 8 wieczorem.

— Wezłany wieczorek z tańcami na rzecz burs Towarzystwa pedagogicznego, który odbędzie się dnia 5 lutego w salach kasyna miejskiego, zapowiada się świetnie. Wieczorkiem tym, przez Towarzystwo pedagogiczne po raz pierwszy urządzanym we Lwowie, zainteresowały się prawie wszystkie sfery w naszym mieście, sprzyjające tak nauczycielstwu jakoteż Towarzystwu pedagogicznemu i popierające wszelkie cele humanitarne. Komitet, wybrany z łona Towarzystwa pedagogicznego, dołożył wszelkich starań, aby zabawa ta powiodła się jak najlepiej. Rozesłano dotychczas około 500 zaproszeń. Kto zaproszenia nie otrzymał, a życzy sobie wziąć udział we wspomnianym wieczorku, raczy się po takowe zgłosić do biura Towarzystwa pedagogicznego (ul. Pańska l. 11 na dole), gdzie lista jest otwartą i gdzie nabywać można biletów codziennie o godz. 12 do 1 w południu i od 7 do 8 wieczorem. Na gospodynie wieczorku zostały zaproszone panie: Baranowska B., Baranowska M., Balzerowa, Benoniowa, Burzyńska, Czarkowska, Gerstmanowa, Gryziecka, Hofmokłowa, Krasucka, Lilienfeldowa, Łonnicka, Kerekjartowa, Mochnacka, Niedziatkowska, Niedzielska, Olszewska, Piętakowa, Prexlowa, Próchnicka, Roszkowska, Rukierowa, Rużickowa, Sawczyńska, Schayerowa, Skrzyńska, Służewska, Sokalowa, Strojnowska, Topolnicka, Wechslerowa, Weiglowa, Wereszczyńska, Zagórska, Zajęczkowska, Zgórska, Żulińska.

— Losowanie posagu. Dnia 16 stycznia 1888 r. odbyło się w zakładzie Sióstr Miłosierdzia domu św. Kazimierza we Lwowie, losowanie posagu z fundacyi imienia Marcellego Suchodolskiego, przeznaczonej dla dziewcząt zostających w tym zakładzie na wychowaniu. Los posagowy w kwocie 1133 zł. 71 ct. wygrała Amalia Jaremczyn, urodzona we Lwowie dnia 10 października 1870 r. z rodziców ślubnych Bazylego i Amalii recte Maryi Jaremczyn, zostająca w zakładzie sierót św. Kazimierza.

— Z Resursy urzędniczej. W sobotę, dnia 4 lutego, odbędzie się w lokalnościach „Frohshin“, na ten cel wynajętych, wieczorek kostiumowy. Początek o godzinie 8-mej wieczór. Wstęp dla członków resursy wolny za okazaniem kart legitymacyjnych. Bilety wstępu dla rodzin członków, tudzież gości poleconych wydawane będą w dniach 2 i 3 lutego od 6 wieczorem w kancelaryi resursy. Przy wejściu do sali zabaw bilety stanowiące wydawane nie będą; pp. członkowie Resursy zechcą się zatem w oznaczonych dniach i godzinach zgłosić po bilety. W sobotę dnia 11 lutego wieczorek z tańcami.

— Zgromadzenie tygodniowe Towarzystwa politechnicznego odbędzie się we środę, dnia 1 lutego b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali fizyki: szkoły realnej (11 piętro). Na porządku dziennym: 1) Dyskusya w sprawie usunięcia węgla z mieszkań.

— Stan powietrza. Barometr poszedł w górę.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 31 bm., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr o zmiennym kierunku z południowej strony, średnia temperatura około -6°C , niebo przeważnie zamglone, powietrze miernie wilgotne, opad co najwyżej nieznaczny.

Pierwsze dwa tygodnie lutego będą w połowie pogodne. Opady mierne nastąpią prawdopodobnie od 5 do 9 i około 12. Mrozy łagodniejsze, lecz średnia temperatura pozostanie poniżej -3°C .

Średnia temperatura ubiegłej doby była -6.6°C , najniższa temperatura była dziś w nocy i wynosiła -9.2°C , najwyższa była -5.0°C .

Opad śniegu wynosił 0.4 mm. Stan barometru zredukowany na poziom morza był dziś o godzinie 9 rano 763.3 mm.

— Przesyłka pocztowa z kwotą 700 zł. w banknotach zaginęła dnia 26 b. m. w drodze ze Stanisławowa do Lwowa. Nie skonstratowano dotychczas, czy została skradzioną, lub przez pomyłkę, z inną jaką przesyłką do niewłaściwych rąk oddaną.

— D. Rady powiatowej żydaczowskiej, przy wyborze uzupełniającej 5 członków z grupy większych posiadłości, zostali wybrani: właściciele dóbr pp. Kazimierz Winnicki, Stanisław Pawlikowski i Leon Jarzymowski; asystent sanitarny Zdzisław Lachowicz i c. k. notaryusz Karol Waniek.

— Samobójstwo żandarma. Dnia 29 b. m. nad ranem odebrał sobie życie wystrzałem z karabinu powiatowy komendant żandarmeryi w Stryju, wachmistrz Michał Czerwiński. Był on w konywanii swoich obowiązków nadzwyczaj słuźbisty, urząd pozostawił we wzorowym porządku, a będąc stanu wolnego znajdował się w dobrych stosunkach materyalnych. Prawdopodobnie więc odebrał sobie życie w przyszłości jakiegoś cierpienia fizycznego.

— Dla p. gorzelców saskowskich przesłał c. k. rząd krajowy w Opawie do Prezydium Namiestnictwa, zebraną ze składek kwotę 4 złr.

— Pożar w kościele. Dnia 24 b. m. około godziny 1 z południa, wybuchł ogień w zakrystyi kościoła łacińskiego w Nadwórnie i zniszczył nagromadzone przybory i sprzęty kościelne, dywany i t. p. Dzięki energicznemu ratunkowi ludności, a mianowicie izraelskiej, zlokalizowano pożar na zakrystyę. W samym kościele ucierpiali od dymu malowidła i złocenia. Szkoda niezabezpieczona wynosi przeszło 1000 zł. Przyczyną pożaru była nieostrożność słuźby kościelnej, która po nabożeństwie niezupełnie zagaszone świece złożyła w zakrystyi.

— Wydział lekarski wszechmocy krakowskiej na ostatnim posiedzeniu zamianował dr. Stanisława Momidłowskiego asystentem kliniki chorób dzieci na dwa lata, począwszy od 1 lutego b. r.

— Dr. Jan Kulezycki, sekundaryusz krakowskiego szpitala św. Łazarza w oddziale chorób umysłowych, jak donosi *Czas*, wezwany został z Wydziału krajowego do Lwowa „na czas potrzeby“, jako zastępcą prymaryusza w szpitalu kulparkowskim.

— Z Akademii umięję ności pod przewodnictwem prezesa Akademii, dr. Mayera, odbyło się 27 stycznia posiedzenie naukowego wydziału matematyczno-pzyrodniczego, na którym były przedstawione rozprawy następujące: 1. Żmurko: „O powierzchniach sprężonych z powierchni rzędu drugiego“; 2. Niementowski: „O anhydrozwiązkach“; 3. Bandrowski: „O pochodnich chinonimidu“; 4. Kozłowski: „O zaodnieniu stolica w Krasnojarsku w roku 1887“; i 5. Tondera: „Skrećenie łodygi u *Gentiana asclepiudae*“. Na posiedzeniu zaś administracyjnym wszystkie te rozprawy odesłano do komitetu wydawniczego, a prof. Karliński podniósł ważność fundacyi p. Elizy Thomson w Bostonie, wynoszącej 2,500 dolarów rocznie. O subwencye z tej fundacyi, które dochodzą 500 dolarów, mogą się ubiegać uczeni europejskich już z tej fundacyi korzystał.

— Z ówien e kszęycza w sobotę nie mogło być obserwowane z powodu zachmurzonego nieba, z jednej strony w Krakowie, Warszawie, Wiedniu, Berlinie i t. d., z drugiej w Czerniowcach. Okolice Lwowa przet. znajdowały się w wyjątkowo szczęśliwych warunkach, kiedyśmy obserwowali mogli piękne zjawisko w całym jego przebiegu.

— Bal polski w Wiedniu. Obowiązek gospodyń przyjęły panie: Marya hr. Bonda, księżna Zuzanna Czartoryska, Marya Dunajewska, hr. Felicja Fredrowa, Ludwika Jaksza Chamowcowa, hr. Marya Krasicka, hr. Izaura Mniszkowa, Marya i Elżbieta hr. Potockie, hr. Józefowa Romaszkanowa, hr. Konstancya Stadnicka, hr. Irma Taaffe, hr. Jadwiga Wodzicka, hrab. Zofia Wodzicka, br. Helena Ziemiakowska.

— Wystawa muzyczna w Warszawie. P. Ludwik Grosman wzbogacił wystawę nader cennym okazem. Jest nim starożytki klawikord, tak zwany *piano marte*, należący dziś już do niezmiernych rzadkości. Pochodzi z fabryki Alzatyka Eisenmengera i zbudowany został za czasów pierwszego cesarstwa. Od p. Grosmana wystawa otrzymała nadto album, zawierające autografy najznakomitszych na całym świecie muzyków ostatnich lat. Znajdują się w niem także rysunki wielu z pierwszorzędných malarzy naszych. Zajmującym jest również album pamiątkowe po Janie Popielu, słynnym niegdyś mazurejście warszawskiego baletu, będące własnością Gustawa hr. Platera. Dział sztuchów i autografów powiększyły świeżo zbioru pp. Michała Hertzta i Stanisława Bryknera. Między nadesłanemi okazami znajduje się wiele przeznaczonych na sprzedaż. Jedna z osób, zarządzających wystawę muzyczną, otrzymała zapowiedź w liście, iż dla obejrzenia wystawy przybędzie do Warszawy grono muzyków z Wiednia i Paryża. Zapowiada także swój przyjazd sprawozdawca wiedeński *Pressy*.

— Niezwykła para nowożeńców. Z powiatu włodzimierskiego, gub. wołyńskiej, donoszą do *Kuryera Warszawskiego* o ślubie niezwykłej pary: Adam Mickiewicz połączył się związekiem małżeńskim z Marylą Wereszczykówną. Pani młoda pochodzi z tej samej rodziny, co i historyczna Maryla, będąca ideałem nieśmiertelnego naszego wieszcza, albowiem dziadkiem jej był stryjczym bratem ojca bohdancki Mickiewicza. Pokrewieństwo pana młodego z rodziną wielkiego poety nie jest wiadomem; posiadania on majątek w Besarabii i tam z żoną swą po ślubie wyjechał. Szczególniejszy zbieg imion i nazwisk nowożeńców dał powód do swatów, które się tak szczęśliwie udały.

— Wypadek letargu zdarzył się w tych dniach w Stuttgarcie i wywołał wielką sensacyę. Umarła nagle, jak stwierdził lekarz, skutkiem apopleksyi, pewna pani 34-letnia, i na trzech dzień miała być pochowana. Już służba żałobna założyła wieko trumny, gdy mniemana zmarła zaczęła oddychać i poruszać się. Czy chora będzie utrzymać przy życiu, niewiadomo jeszcze.

— Pożar. Dnia 27 b. m. w Kiszynie wie wybuchł pożar, który zniszczył gmach miejski, mieszczący resursę szlachecką, oraz salę, służącą za teatr. Ogień powstał prawdopodobnie przez zbytne napełnienie w że-

lanych piecach, któremi ogrzewano salę na odbyć się mającą tombolę, a które pozostawiono przez czas jakiś bez dozoru.

— Osobliwsza plaga. *Now. Wremj.* pisze: Okręg Minusiński na Syberyi, został nawiedzony szczególną istotnie kłeską. Nadzwyczajna obfitość myszy dała się tam zauważyć na początku jesieni. Gdy nastąpiły przymrozki, myszy poszły przez gminę Kuragińską i Tesińską, w kierunku Jenisieja i to w masach tak zbitych, że niepodobna było przejechać wiorsty, aby nie zgnieść pod kołami i kopytami końskimi gromad myszy. Zanim te masy zdążyły przepłynąć Tubę i Jenisiej, zawiąły się nowe zastępy. Po drodze, którą wędrowały myszy, trąca na pokosach i zboża, nie sprzątnięte z pola, zostały zjedzone doszczętnie. Włóścianie bronili się od tego napadu kopaniem głębokich rowów i jak mówią odniosło to skutek. Podczas pochodu, rzeki były napełnione trupami myszy. Pierwsze gromady poszły do Tajgi, w okręgu Kańskim, ostatnie pozostały na zimowisko. Stepy, z powodu nor mysich wyglądają jak olbrzymi przetak. Myszy są szaro-żółte, z czarną pręgą na grzbiecie, kuse i uszy mają jakby niecięte.

— Sar b Bernhardt tak dalece wypróżniła swą kasę „wydaniem za żonę“ swego syna, że chce konieczną pokazać jaką nową sztukę, któraby zdolna była wszystkich zająć i do teatru pociągnąć. Przyjacielowi jej a znanemu malarzowi petersburskiemu, hr. Zichy, udało się wynaleźć taką sztukę, a jest nią przeróbka z powieści jednego z wybitniejszych pisarzy rossyjskich. Autor żąda jednak kolosalnego honorarium bo 5 tysięcy franków za każde przedstawienie, z warunkiem, że prawo przedstawienia tej sztuki będzie służyło jedynie „Szarej Berce“, jak ją ktoś żartobliwie nazwał i że rolę główną odtworzyć będzie wyłącznie ona. Artystka nadsekwajska jest podobno zachwycona zalecaną jej utworem i zamierza go wystawić mimo olbrzymich kosztów, spodziewa się bowiem, że sztuka rossyjska, kostymy kozaków, kałmńków itd. w czasach, kiedy Francuzi żywią taką sympatją dla Rossyan, przysporzą złota pustej zawsze kieszeni francuskiej aktorki.

— Konept o Wilsonie. W towarzystwach paryskich opowiadają sobie, jakoby osławiony Wilson miał odezwać się do sędziego śledczego w te słowa: „Panie sędzio, udowodnij pan, że w szacherece orderami nie brałem udziału i nikomu orderu nie wyrobiłem, a w podziękowaniu za to otrzymasz pan order.“

— Podróż Coquima po Wschodzie trwała dni 37. Znakomity aktor wystąpił w tym czasie 32 razy; czysty zysk z przedstawień wynosi 300,000 fr. W przejeździe zawadził o Nancy, Strasburg, Miluzę, gdzie powodzenie jego było kolosalne: za trzy występy, na jego wyłączenie udział przypadło 13,362 fr. W Peszcie z trzech przedstawień teatralnych i poranku osiągnięto 37,000 franków. Trzy występy w Jassach, 9 w Bukareszcie, z których dwa w pałacu królewskim dały 86,400 fr. Dwa w Braile i Gałaczu, 20,000 fi. Cztery przedstawienia w Konstancynopolu powiększyły kasę impresaria o 58,000 tr., dwa w Atenach o 27,000 fran. Nie brakło również artyście odznaczeń honorowych, król rumuński obdarzył go orderem korony, Suktan mianował go kawalerem orderu Osmanii z pensją 10,000 fr. wypłacanej z osobistej szkatuły padyszacha. W tych dniach Coquelin rozpoczął drugą swą podróż artystyczną. W program jej wchodzi: południowa Francya, Włochy, Egipt, Syria, Smyrna, Konstancynopol, Sofja, Belgrad, Wiedeń, Praga, Holandya, Belgia i wreszcie Londyn.

— Książę de Lerne i Wilson. Wiadoma to prawda, że nie nowego pod słońcem. Świat jest wielką księgą, której dzieje powtarzają się nieustannie — ze zmianą tylko osób i miejsca. Cóż więc dziwnego, że nawet tak pomysłowy człowiek, jak zięć Grévego, nie jest wcale oryginalnym. Nie szukając dalej, w „Gil Blasie“ Le Sage'a, spotykamy jego pierwowzór. Oto ustęp z tego wickopomnego dzieła. „Gil Blas“, jako sekretarz księcia de Lerne, używa a częściej nawet nadużywa łask swego pryncypała i wpływow, jakie tenże posiada, w interesie swoich protegowanych, ma się rozumieć, za switą nagrodę. „Ponieważ — pisze on — udało mi się załatwić wszystkie sprawy ku zadowoleniu moich klientów, przeto liczba ich wzrastała z dniem każdym. Pomijając to, iż w miarę, jak się wzbogacałem, wzrastała we mnie chęć zysków, zachęcała mnie do tych operacyi i ta jeszcze okoliczność, iż Jego Ekscellencya z wielką łatwością udzielał mi wszystkiego, o com go prosił. To też przedstawiłem mu jeszcze jedną sprawę. Chodziło o uczynienie gubernatorem miasta Vera niejakiego Calatravę, który mi obiecał tysiąc pistołów za otrzymanie tej posady. Minister śmiał się ze mnie, mówiąc: „A niechże cię, okrutnie lubisz wyświadczać przysługi swoim bliźnim! Posłuchaj, skoro będzie chodziło o drobnostki, mogę ci sprawić tę przyjemność, lecz w rzeczach ważniejszych, misisz, kochanku, zadowolnić się potową — z drugiej zdasz mi sprawę. Nie uwierzysz jak wiele mam wydatków i jak mnie drogo kosztuje utrzymanie się na tem stanowisku; bo chociaż pysznie się wobec ludzi bezinteresownością, przed tobą nie potrzebuję grać komedyi“. Naturalnie, że nie o mieszkaniem się zastosoować. Chęć moja wzrastała z dniem każdym. Byłbym chętnie ogłosił

Dnia 28 stycznia 1888.

I. Akcje za sztukę.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	197
Kol. lwow.-czern.-jass. po 200 zł. w. a.	213
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	231
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	216
2. Listy zast. za 100 zł.	
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	96 75
" " " 5 pr. w. a.	98
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. 51 l.	94
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99 75
" " " 4 pr. w. a.	96
" " " 5 pr. w. a. los. 37 l.	99 75
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los. 41 1/2 l.	92
" " " 4 1/2 pr. " " 52	93 70
" " " 4 pr. " " 56	95 20
" " " 4 pr. " " 52	91 50
3. Listy dłużne za 100 zł.	
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pre.) 3 pr. w. a. w likwidacji	54
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pre.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacji	48
4. Obligacje za 100 zł.	
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	100 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100
Oblig. Komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	101
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	105
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	94 50
5. Losy miasta Krakowa	
Stanisławowa	19
" "	35 50
6. Monety.	
Dukat holenderski	5 87
Dukat cesarski	5 90
Napoleonor	9 96
Półimperiał	10 34
Rubel rosyjski srebrny	1 40
" papierowy	1 8 1/2
100 marek niemieckich	61 70

I. Dług państwa. płać żądają	
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.70 78.90
lut-y-sierpień	78.55 78.85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	80.50 80.70
kwiecień-październik	80.55 80.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	132.00 132.50
" " " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	135.25 135.75
" " " 1860 po 100 zł. 5 pr.	141.50 141.00
" " " 1864 po 100 zł.	166.00 166.50
" " " 1861 po 50 zł.	166.00 166.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	159.00 160.00
Listy zastw. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	93.70 93.90
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	93.70 93.90
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.75 110.00
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)	
Czech	109.50
Bukowiny	101.00
Galicyi	101.50
Niższej Austrii	109.25
Siedmiogrodu	104.50
Węgier	104.00
3. Akcje.	
Bank Anglo-aust. 200 zł emit. zł. 130	101.70 101.00
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	269.30 269.70
Niższo-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	52.00 55.00
Gal. banku hip. po 200 zł.	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpl. 50 pr.	—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	867.00 869.00
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. m.	352.00 354.00
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2460.00 2465.00
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	193.00 193.50
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. w. a. war.	209.75 210.05

4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w. a.	101.10 101.60
złocie w 50 l. premiiowe po 3 pre.	102.00 102.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 181.6 pr.	98.00
" " " " w 20 l. 7 pr.	95.50 98.00
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	97.00
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	95.25
" " " " po 5 pr.	100.00 100.30
" " " " po 5 pr. w	100.00 100.30
37 latach zwrotne	100.00 100.30
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	92.00 92.50
Oblig. Komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	100.00 100.50
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	96.75 97.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50 101.60
" Zakł. kr. ziemsk. po 5 1/2 pr.	100.50 100.75
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kolej Albrechta a 300 zł 5 pr. w. a.	97.00 97.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	99.25
Kolej północna po 100 zł. m. k.	93.20 99.70
" " " " po 100 zł. w. a.	101.75 103.25
Kole gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pr.	98.20 98.60
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	97.00 97.50
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	78.50 79.00
" " " " z r. 1884	86.30 86.90
" " " " z r. 1868	—
" " " " z r. 1872	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	96.30 96.80
6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i prz. po 100 zł. w. a.	177.25 177.75
Clarego po 40 zł. m. k.	48.75 49.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.00 118.00
Keglevicha po 10 zł. m. k.	28.50 29.50

7. Weksle (na 3 miesiące).	
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	5.94
Berlin za 100 mark w. p. n.	5.93
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	10.0150 10.02
Hamburg za 100 mark w. p. n.	10.34 10.36
Londyn za 100 zł. m. k.	126.50 127.00
Paryż za 100 ft.	50.250 50.17
Kurs złota.	
Dukat cesarski men.	5.94
" pełnej wagi	5.93
Korona	10.0150 10.02
20 frankówka	10.34 10.36
Rosyjski półimperiał	10.34 10.36
Talar związkowy	126.50 127.00
Srebro	50.250 50.17
Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.	
Telegrafowany kurs wiedeński.	
dnia 30. stycznia 1888.	
Jednolity dług państwa w banknotach	78
" " " " w srebrze	80
Renta w złocie	109
5 pr. austr. renta marcowa	93
Akcyje banku wiedeńskiego	864
" " kredytowego	468
Londyn	126
Napoleonor	10
Dukat cesarski men.	5
100 marek niemieckich	62

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

3 18. (481)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Berufungsgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der nicht periodischen Druckschrift: „Kleines Liederbuch für deutsche Turner“, Wien 1888, zusammengestellt von F. Kießling, Verlag der Turn-Ortsgruppe, Buchhandlung u. Amonesta, Druck von N. Spieß, V. Straußengasse 16, enthaltenen Lieder mit den Aufschriften: „An die Jünger Jann's“, „Die deutsche Wacht“, „Der Deutschen Wacht“, und der auf den Seiten 30 und 31 entholtenen Stellen, beginnend mit den Worten „Die Judenfrage“, „Wenn ich mir“, „Stammesbrüder“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 18. Jänner 1888.

Licytacje.

L. 3778 (636 1-3)
Jordanowski sąd powiatowy ogłasza, iż w dniu 13 lutego 1888 i 19 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 z rana przedwzięmie ponownie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności dłużnika Wojciecha Majchrowicza własnej, we wsi Skawie pod nk. 52 położonej.
Cena wywołania 1074 zł. wa.
Wadyum 108 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Jordanów, dnia 26 października 1887.

L. 4200 (651 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 255 złr. 11 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 28 wyk. hipot. l. 87 gminy Białokiernica objętej stanowiącej własność Zofii Nogas z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 500 złr.
Wadyum 50 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 3091 (650 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego

Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 600 złr. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 9 wyk. hip. l. 150 i 210 gminy Młynowce objętej stanowiącej własność Iwana Szewc i Iwana Wowk, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 950 złr.
Wadyum 95 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 maja 1887.

L. 3125 (646 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 100 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 407 wyk. hip. l. 546 gminy Pomorzany objętej stanowiącej własność Iwana Anastazy Małanczuków i Piotra Seredy z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 150 złr.
Wadyum 100 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4202 (648 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 414 złr. 13 ct. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 13 wyk. hip. l. 100 gminy Kudobnice objętej stanowiącej własność Michała Jewdochy Maryi Jewdochy żony Iwana Olenyndów i Horpyny Chomiak z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4208 (644 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 250 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 615 wyk. hip. l. 575 gm. Pomorzany objętej stanowiącej własność Józefa Michałowskiego z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 500 złr.
Wadyum 50 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4198 (652 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 171 złr. 9 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 21, wyk. hip. l. 35 gminy Białokiernica objętej, stanowiącej własność Jaśka Hajduka, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 250 złr.
Wadyum 25 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4197 (649 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 228 złr. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 lutego, 4 kwietnia, 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons 17, wyk. hip. l. 39 i 88, gminy Chrabuzna objętej, stanowiącej własność Iwana Krawców i Wasyla Cholewy, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 400 złr.
Wadyum 40 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4206 (643 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 150 złr. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 402 wyk. hip. l. 54 gminy Pomorzany objętej, stanowiącej własność Fedka i Maryi Makuchów, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 300 złr.
Wadyum 30 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 4199 (647 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 240 złr. 11 ct. aw. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia 11 maja 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 74 i 146 gminy Białokiernica objętej stanowiącej własność Jaśka Laszkiewicza i Izaka Charapa z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 400 złr.
Wadyum 40 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 3123 (645 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 350 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 29 lutego, 4 kwietnia i 11 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 13 wyk. hip. l. 846 gminy Pomorzany objętej stanowiącej własność Nathana Mirh Safranów i Salamona Steinberga z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 750 złr.
Wadyum 75 złr.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusąd. registraturze.
Zborów, dnia 30 czerwca 1887.

L. 9250. (577 3-3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. Zakładu kred. włośc. przeciw Wasylowi Kurhaniewiczowi o zapłatę 84 zł. 24 ct. wa. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika, wykaz hip. 525 w Serafińcach położonej, w dwóch terminach: dnia 8 marca i dnia 12 kwietnia 1888, o 8 godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 245 zł. w. a.

Wadium 24 zł.
Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądać można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Horodenka, dnia 29 grudnia 1887.

L. 10574. (576 3-3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Stefanowi Rogozińskiemu o zapłatę 150 zł. a. w. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika, wyk. hip. l. 51 w Serafińcach położonej, w dwóch terminach: dnia 8 marca i dnia 12 kwietnia 1888, o 8 godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 474 zł. w. a.

Wadium 47 zł.
Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądać można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Horodenka, dnia 16 grudnia 1887.

L. 9144. (574 3-3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włośc. przeciw spadkobiercom po Wasylu Topolnickim o zapłatę 281 zł. 27 ct. wa. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wyk. hip. l. 315 w Serafińcach położonej, w dwóch terminach: dnia 8 marca i 12 kwietnia 1888, o 8 godz. przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 665 zł. w. a.

Wadium 66 zł.
Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądać można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Horodenka, 29 grudnia 1887.

L. 13505 (549 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie należnych Edwardowi Langfelderowi od Adolfa Fraenkla sum 3.000 złr. 787 złr. 3000 złr. 3000 złr. 337 złr. 50 ct. i 3000 złr. w. a. z przynależnościami przedsięwziętym w dniach 12 kwietnia 1888 i 15 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż 1/100 części dóbr Tycha w powiecie Staromiejskim położonych Adolfa Fraenkla własnych wykazem hipot. 607 objętych a to na pierwszym terminie najmniej za cenę szacunkową wynoszącą 21575 złr. 72 ct. wa. zaś na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej.

Wadium wynosi 2157 złr. wa. i może być w gotówce lub papierach wartościowych dających pewność pupilarną złożonem. Inne warunki licytacji, akt oszacowania i wykaz hipoteczny mogą być w tutejszej registraturze przejrane.

Niewiadomym wierzycielom hipotecznym ustanowiono kuratorem p. adwokata dra Steuermana ze substytucją pana adw. dra Witza.

Sambor, 31 grudnia 1887.

L. 8266 (486 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Leona Bratowskiego przeciw Helenie Piernikarskiej pto 2000 złr. wa. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż ciała hipotecznego wyk. hip. l. 691 ks gr. dla gminy miasta Złoczowa objętego do Heleny Piernikarskiej i masy spadkowej Wacława Czernego należącego, tej wierzytelności za hipotekę służącego w dwóch terminach w 19 marca 1888 i w dniu 23 kwietnia 1888 zawsze o godz. 10 tej przed południem w zabudowaniu tusądowem z tem, że to ciało hipoteczne na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i niżej tej ceny sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tego ciała hip. w kwocie 2314 złr. 20 ct. wa. a wadium kwota 231 złr. w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności lub w papierach wartościowych bezpieczeństwo pupilarne mających przed rozpoczęciem li-

cytacji do rąk komisji licytacyjnej złożonej się mających.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia w registraturze sądowej przejrzyć można.

Dla Teodora Wiszniewskiego z miejsca pobytu i z życia niewiadomego i dla tych wierzycieli którzyby po dniu 15 grudnia 1887 prawo rzeczowe na sprzedaż się mającej realności nabyli, lub którymby uchwala licytacyjna lub późniejsze doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie dra Billeta adwokata w Złoczowie. Złoczów, 31 grudnia 1887.

L. 11002 (493 3-3)
Dnia 4 kwietnia 1888 o godz. 10 rano tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś dnia 11 maja 1888 o godz. 10 rano także i niżej tej ceny sprzedane się będzie w tutejszym sądzie w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Rohatynie w kwocie 100 złr. z 13pre. od 12 października 1881 bieżącymi odsetkami i kosztami 3 złr. 67 ct., 3 złr. 37 ct., 5 zł. 47 ct., i 4 złr. 2 ct. po strąceniu kwoty 3 złr. 17 ct. i celem wydobywania dalszych już przyznanych kosztów 2 złr. 97 ct. i 4 złr. 91 ct. realność pod l. sp. 403 w Rohatynie położona nietabularna niegdys do dłużnika Berla Schwarzbranda obecnie do jego dzieciów należąca.

Cena wywołania 400 złr.
Poręczne 40 złr.
Postanowienia ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. pp. mają zastosowanie.
Kuratorem nieznanym wierzycieli adw. dr. Mańkowski.
Rohatyn, 31 grudnia 1887.

L. 19575 (509 3-3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Józefa Grüssa sumy 30 złr. wa. z pn. lic. realn. Jana Strepki własnej wyk. hip. l. 7 gm. kat. Zniszczenie objętej na dzień 22 marca 1888 na dzień 25 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 10 rano w biurze II.

Cena wywołania 1708 złr. 75 ct.

Poręczne 171 złr.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzyć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Rogalski.
Lwów, 27 grudnia 1887.

L. 4204 (583 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji dnia 29 lutego 1888, 4 kwietnia 1888 i 17 maja 1888 zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Szeptyce l. 64 objętą Iwana Romaniaka Mikołajowego własną na tegoż Iwana Romaniaka połowę realności wykazem hipotecznym dla Szeptyce l. 65 objętą celem zaspokojenia pretensyi Feiwla Greifa w kwocie 100 złr. i 50 złr. z r. wa.

Na pierwszych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej zaś na trzecim także i niżej takowej lecz nie niżej sumy równej pretensjom na tych realnościach ciężącym sprzedane.

Celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza termin na dzień 16 maja 1888 godz. 12 w południe.

Cena wywołania 657 złr.

Wadium 65 złr. 70 ct.
Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzyć można w sądowej registraturze.

Niewiadomym wierzycielom zawiadamia się do rąk p. Kazimierza Kurka w Rudkach. Rudki, dnia 31 lipca 1887.

L. 10600 (569 3-3)
W dniu 10 lutego 1888 i 23 marca 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Iwanikówki na imię masy spadkowej Lucja Danyluka zapisanej wykazem hipotecznym l. 98 objętej w Iwanikówce pod nr. d. 39 subr. 98 położonej w celu 100 złr. wa. z pn. na rzecz ściągnięcia Zakładu kr. włościańskiego w likwidacji we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 400 złr. aw. a wadium 40 złr.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania tej realności przejrzyć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Bohoroczany, 15 grudnia 1887.

L. 3590 (580 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji dnia 7 marca i dnia 4 kwietnia 1888, zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym a) realność wyk. hip. księgi gruntowej Niłowice l. 88 objętą Andrucha Michajliszynego własną, b) zapisaną na Andrucha Michajliszynego połowę realności wykazu hipotecznego tej samej księgi gruntowej l. 95 objętej celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji 28 rat po 9 złr. wynoszącej.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 4 kwietnia 1888 godz. 12 w południe.

Cena wywołania co do realności ad a) 458 złr. zaś co do realności ad b) 50 złr. Wadium 10prc.

Bliższe warunki, wyciągi hipoteczne i protokół oszacowania przejrzyć można w registraturze.

Niewiadomym wierzycielom zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 28 lipca 1887.

L. 6193. (491 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Husiatynie l. 68 położonej wedle wyk. hip. 256 tejez gminy dłużnika Ozyasza Halperna własnej na zaspokojenie pretensyi Marcina Bartoszewskiego w kwocie 800 złr. a to; na jednym tylko terminie licytacyjnym dnia 9 kwietnia 1888 o 10 rano, na którym też realność i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadium wynosi 185 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzyć.

Kuratorem wierzycieli jest Leon Adlerstein w Husiatynie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i o nazwisku ustanowionego dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn, dnia 30 sierpnia 1887.

L. 13511. (550 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 320 złr. aw. z pn., na rzecz Mendla Grosmana odbędzie się dnia 15 marca 1888, o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie w biurze nr. 4 egzekucyjna sprzedaż 5/40 części realności dłużnika Hersza Lichthala pod l. sp. 81/83 w Tarnopolu położonej.

Cena szacunkowa, poniżej której ta realność sprzedaną będzie, wynosi 1069 zł. 50 ct.

Wadium 53 zł. 45 ct. aw.
Bliższe warunki przejrzyć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 2go czerwca 1887 na sprzedaż się mającej realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem ad actum adwokata dra Leiblingera ze substytucją adw. dra Axelrada.

Tarnopol, 29 października 1887.

L. 15189. (517 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia sumy wekslowej 250 złr. w. a. z pn. na rzecz kasy oszczędności miasta Stanisławowa, odbędzie się dnia 15 marca 1888, i 19 kwietnia 1888, każdym razem o godz. 10 rano w tusądowem zabudowaniu w biurze II przymusowa sprzedaż realności dłużnika Feliksa Grabowieckiego własnej w Stanisławowie pod lk. 104 1/4 położonej, wykazem hipotecznym l. 1088 gminy katastralnej Stanisławów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 591 złr. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Buczyński.

Wyciąg tabularny tej realności, akt oszacowania i reszta warunków w tusądowej registraturze przejrane być mogą.
Stanisławów, 7 grudnia 1887.

L. 8179. (548 3-3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia należytości Fryderyka Gartnera w kwocie 1000 zł. zpn., odbędzie się w dniu 20 marca 1888, o godzinie 9tej rano publiczna sprzedaż 1/8 do Jana Folgenhauera i 1/4 do Józefa Seibel zam. Folgenhauer należącej części realności pod nr. 252 w Rzeszowie położonej, a lwh. 269 objętej, i że na tym terminie powyższe części za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną.
Cena wywołania 900 zł.

Wadium 10-prc. czyli 90 zł.

Bliższe warunki licytacyjne można w tusądowej registraturze przejrzyć.

O tem zawiadamia się mających chęć kupna i wszystkich wierzycieli niewiadomych z miejsca pobytu z tem, że kuratorem dla nich ustanowiono adw. dra Reicha.

Rzeszów, 12 stycznia 1887.

L. 7449 (605 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galic. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 368 złr. i 368 złr. z pn. odbędzie się przymusowy jawny przetarg realności pod lk. 215 i 216 w Złoczowie wedle wyk. hip. l. 309 księgi gruntowej miasta Złoczów do dłużników Jerzego i Julii Tunczek należącej w zabudowaniu tego sądu dnia 30 stycznia 1888 od godziny 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną będzie nawet niżej ceny szacunkowej jednakowoż nie niżej 1/3 takowej.

Cena wywołania wynosi 16000 złr., poręczne 800 złr.

Dalsze warunki przejrzyć można w registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po 22 maja 1887 do księgi hipotecznej weszli, lub którymby uchwała licytacyjną pozwalającą albo dalsze sprawy tej dotyczące uchwały należyte nie zostały doręczone, adw. dra Wesołowskiego z podstawieniem adwok. doktora Heynego w Złoczowie kuratorem ustanowiono.

Złoczów, 19 listopada 1887.

L. 8464 (607 2-3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 9 lutego 1888 powyżej lub za cenę szacunkową zaś dnia 15 marca 1888 nawet poniżej takowej, licytacja ciała hipotecznego według wyk. hip. l. gminy kat. Stodulki z kolonią Ebenau, Maryi Portach własnego, ciała hipotecznego, wykazem hipotecznym l. 13 powyższej gminy objętego Maryi Hołowska własnego pto 326 złr. z przynależnościami.

Cena wywołania 1000 złr. wadium 100 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciągi tabularne wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Adolfa Henrzego z Gródka.

Gródek, 22 września 1887.

L. 11054 (618 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 267 zł. 50 ct. wa. z pn. przez ek. uprz. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacji we Lwowie przeciw Janowi Podpiaseckiemu względnie tegoż nieobjętej masie spadkowej tudzież Hanuśce z Kretowskich Podpiaseckiej wywalczonej przedsięwziętym w tusądowej kancelarii w dniach 21 lutego i 23 marca 1888, każdakrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. ks. 84 w Brodkach położonej wykazem hipotecznym l. 122 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 600 złr. wa. zakład wynosi 60 zł.

Na pierwszym terminie realność rzezoną tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna w ezas lub weale nie mogła doręczone być i tych, którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dniu 12 lipca 1887 uzyskali jest ustanowiony Filip Simon ze Szczercu kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzyć można w tusądowej registraturze.

Szczercz, 20 grudnia 1887.

L. 16272. (602 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 353 złr. i 6584 złr. 53 ct. wa. z pn. na rzecz Tarnopolskiej kasy oszczędności odbędzie się dnia 28 lutego 1888 i 10 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Salomona Axelrada pod l. sp. 1067 i 1068 w Gajach tarnopolskich położonej.

Cena wywołania poniżej której realność na powyższym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 17894 złr. 61 1/4 ct. wa.

Wadium 1700 złr. wa.
Bliższe warunki przejrzyć można w registraturze sądu

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 11 grudnia 1887 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata dra Bindera, a p. adwokata dra Axelrada zastępcą tegoż.

Tarnopol, 31 grudnia 1887.

L. 9617. (617 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia 11 rat po 31 zł. 88 ct. reszty kapitału 354 zł. 63 ct. w. a. z pn., przez c. k. uprzyw. gal. Zakład kredytowy włościański w likwidacji we Lwowie przeciw Janowi Czornemu i Katarzynie z Krawajewskich Czornej wywalczonych przedsięwzięciem w tusąd. kancelaryi w dniu 21 lutego i 23 marca 1888, każdakrotnie o godzinie 10tej przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. kons. 12 w Nowosiólkach (starostwie lwowskim położonej, wykazem hipotecznym l. 20 objętej).

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 930 zł. wa.
Zakład wynosi 93 zł.
Na pierwszym terminie realność rzezonana tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.
Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna wczas lub wcale nie mogła być doręczoną i tych, którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dniu 13 lipca 1887 uzyskali, ustanawia się Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.
Szczerzec, 30 listopada 1887.

L. 6801. (616 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Roźniatowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 400 zł. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod nk 175 w Roźniatowie położonej, dłużnika Abrahama Mojżeszowa Lów własne, w tus. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz Hersza Mühlrada dnia 21 lutego i 3 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 785 zł., lub wyżej, na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.
Wadium wynosi 10-pre. ceny wywołania.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tus. sad. registraturze.
Roźniatów, 10 grudnia 1887.

L. 582 (657 2-3)
W sprawie licytacji dóbr Zakopane Kościelisko z przyległościami, która się odbędzie w ck. sądzie obwodowym w Nowym Sączu w dniu 9 lutego i 15 marca 1888 o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie za cenę szacunkową 380.221 zł. 61 ct. w. a. na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej podaje się do publicznej wiadomości, iż ustanowione uchwałą z dnia 1 października 1887 l. 4157 warunki licytacyjne, w numerach 247 248, 249 gazety lwowskiej z roku 1887 ogłoszone, zostały uchwałą ck. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 11 stycznia 1888 l. 21724 w ustępach 5tym, 6tym, 9tym, i 10tym

L. 73
Am 20 Februar 1888 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Direktion des k. k. Staatsgestutes im Radautz wegen Verkauf der nachstehenden aus der 1887er Fechsung herrührenden Kornerfrüchte wie solche in den nachbenannten Schuttboden eingelagert sich befinden eine schriftliche Offerterhandlung abgehalten werden, deren Ergebnis der Genehmigung des hohen k. k. Ackerbau-Ministeriums vorbehalten bleibt als:

Depositorium				Winter	Sommer	Winter-	Gerste	Mais aus	Durchschnitts Gewicht pr. 1 kl.
Schuttboden		Etage	Haufen	Weizen		korn		1886	
in	Nro.		Nro.	metrische Zentner					
Radautz	I	II	1	—	—	—	—	150	80
			2	—	200	—	—	—	78
		III	1	1004	—	—	—	—	78
	II	I	1	420	—	—	—	—	80
		II	1	—	—	—	—	450	81
		III	1	—	—	—	800	—	74-76
Fratautz	I	1	456	—	—	—	—	81-82	
	II	1	590	—	—	—	—	79-80	
	III	1	—	—	—	472	—	77-78	
Wojtinell	I	1	1230	—	—	—	—	79-80	
	II	2	—	—	—	1030	—	74-75	
Zusammen				3700	200	3150	600	600	

Anbote auf die gesammten zum Verkauf ausgeschriebenen Frucht mengen oder auch abgesondert auf jede einzelne Fruchtgattung, wobei erstere Offerenten sich zu verpflichten haben, im Falle ihnen nicht die gesammten Verkaufserträge hohen Orts bestätigt werden sollten, auch nur die eine oder andere Fruchtgattung beziehentlich mehrere Fruchtgattungen je nach der hochortigen Genehmigung zu übernehmen, wollen zur obengesetzten Zeit, hieramts mit den ausdrücklichen Beisatze überreicht werden, dass Offerent sein Anbot ohne Unterschied und Garantie der Qualität der ab den genannten Depositorien zu verkaufenden Fruchtgattungen stellt.
Jedes Offert muss mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehen sein, den Anbot für einen metrischen Zentner der betreffenden Fruchtgattung und den hernach entfallenden ganzen Kaufbetrag in Ziffern und Buchstaben angesetzt

zmenione tak, iż takowe obecnie opiewają następnie:
5. Nabywca obowiązany będzie w dniach 30 po doręczeniu mu uchwały, akt licytacyjny prawomocnie zatwierdzającej, jedną trzecią część ceny kupna wraz z 6pro. odsetkami od dnia licytacji przypadającymi do depozytu sądowego złożyć.
6. Resztujące dwie trzecie części ceny kupna, do których wliczone być może wadium, o ile w gotówce złożone zostanie winien będzie nabywca złożyć do depozytu sądowego w przeciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały, porządek rozdziału ceny kupna między wierzycieli prawomocnie ustanawiającej, a dopóki to nie nastąpi, od tej resztującej ceny kupna 6 pre. odsetki z góry od dnia licytacji, aż do dnia uiszczenia w półrocznych ratach do depozytu sądowego składać.
9. Wszelkie pożytki i dochody z posiadaniem nabytych dóbr połączone przechodzą na nabywcę od dnia licytacji od którego dnia natomiast nabywca wszelkie od nabytych dóbr przypadające podatki i publiczne daniny, oraz wszelkie z posiadaniem tych dóbr połączone ciężary, z własnych funduszy ponosić będzie obowiązany. Oddanie nabytych dóbr w posiadanie nabywcy, nastąpi na jego żądanie i koszt bezwzględnie po dopełnieniu warunku 5. nawet przed upływem 30 dniowego terminu w tymże ustanowionego, a może nawet być żądaniem i będzie zarządzonym zaraz po przyjęciu aktu licytacji w I. Instancyi do sądu i dopełnieniu warunku 5.
10. Skoro nabywca 5 i 6 a włącznie 7 warunek licytacyjny dopełni i z tego przed sądem się wykaże, wydanem mu będzie dekret własności względem nabytych dóbr na podstawie którego na jego żądanie intabulacja prawa własności do tych dóbr na jego rzecz nastąpi.
Równocześnie zostaną wszystkie ciężary hipoteczne o ile takowe stosownie do następnego wyniku porozumienia z wierzycielami przy hipotece nabytych dóbr nadal pozostawione nie będą z wyjątkiem ciężarów w 12 warunku licytacyjnym wymienionych ze stanu ciężarów nabytych dóbr wykreślone i na cenę kupna przeniesione i nastąpi zwrócenie nabywcy z depozytu sądowego wadium, o ile wedle warunku 6 do ceny kupna wliczone nie zostanie.
Reszta warunków licytacyjnych uchwałą z dnia 1 października 1887 l. 4157 ustanowionych pozostały nie naruszone.
C. k. sąd obwodowy
Nowy Sącz, 28 stycznia 1888.
L. 9359 (578 2-3)
W sprawie egzekucyjnej ck. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Jerzejowi Baczyńskiemu pto 20 rat po 6 zł. wa. z pn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykazu hip. l. 135 w Serafinach położonej w dwóch terminach dnia 8 marca, dnia 12 kwietnia 1888 o godzinie 8 przed południem w sądzie tutejszym.
Cenę wywołania stanowi kwota 242 zł. wa. wadium 24 zł. na pierwszym terminie

(287 3-3)
Am 20 Februar 1888 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Direktion des k. k. Staatsgestutes im Radautz wegen Verkauf der nachstehenden aus der 1887er Fechsung herrührenden Kornerfrüchte wie solche in den nachbenannten Schuttboden eingelagert sich befinden eine schriftliche Offerterhandlung abgehalten werden, deren Ergebnis der Genehmigung des hohen k. k. Ackerbau-Ministeriums vorbehalten bleibt als:

Depositorium				Winter	Sommer	Winter-	Gerste	Mais aus	Durchschnitts Gewicht pr. 1 kl.
Schuttboden		Etage	Haufen	Weizen		korn		1886	
in	Nro.		Nro.	metrische Zentner					
Radautz	I	II	1	—	—	—	—	150	80
			2	—	200	—	—	—	78
		III	1	1004	—	—	—	—	78
	II	I	1	420	—	—	—	—	80
		II	1	—	—	—	—	450	81
		III	1	—	—	—	800	—	74-76
Fratautz	I	1	456	—	—	—	—	81-82	
	II	1	590	—	—	—	—	79-80	
	III	1	—	—	—	472	—	77-78	
Wojtinell	I	1	1230	—	—	—	—	79-80	
	II	2	—	—	—	1030	—	74-75	
Zusammen				3700	200	3150	600	600	

nebst dem 10 pro. Vadium, von letzterem mit der Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die Verhandlungsbedingungen bekannt sind, denen er sich unbedingt unterzieht.
Mit der Verfrachtung der erkauften Früchte kann der Ersteher nach geleisteter Einzahlung sofort beginnen, muss jedoch bei Vermeidung des Vertragsbruches den ganzen Kaufbetrag längstens bis Ende März 1888 vollständig eingezahlt und die gesammten Früchte zuverlässig bis Ende Mai 1888 abgenommen haben.
Die Offertverhandlungsbedingungen und die zu verlaufenden Früchte können ersteren der Direktionskanzlei, letztere in den vorbenannten Depositorien eingesehen werden.
K. k. Staatsgestuts-Direktion.
Radautz, am 11 Jänner 1888.

raela Katza w kwocie 22 złr. 69 ct. wa. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w dniu 6 marca i 3 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż 1/6 części ciała hip. nro 150 wykazu ks. gr. gm. Hoczew, Waśka Dzydza własnej przy pierwszym terminie przynajmniej za cenę wywołania przy drugim także niżej tejże.
Cena wywołania 90 złr.
Wadium 9 złr.
Inne warunki w sądzie przejrzeć można.
Lisko, dnia 21 grudnia 1887.

Konkursa.

L. 97/R. (655 2-3)
Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich, przy szkołach etatowych jednoklasowych w Trzeńcu, w powiecie rzeszowskim, i w Urzejowicach, w powiecie łanuckim, z placą roczną po 300 złr. i wolnem pomieszkaniem, ogłasza się niniejszem konkurs z terminem do końca lutego b. r.
Kandydaci (Kandydatki) ubiegający się o te posady, winni wnieść w powyższym terminie podania swe wraz z dokumentami i wykazami służbowymi do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Rzeszowie, za pośrednictwem swoich władz przełożonych.
Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.
W Rzeszowie, 23 stycznia 1888.

L. 7. (635)
C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie poszukuje dwóch dyktaryszy z placą miesięczną w kwocie 25 złr. z manipulacją obnająmionych i z bieglem i czytelnym pismem.
Podania wnosić należy do Naczelnictwa sądu powyższego.
Cieszanów, 28 stycznia 1888.

Kuratele.

L. 6291 (570 3-3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie czyni wiadomo że Cirię Greif na mocy zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 31 grudnia 1885 l. 18346 jako umysłowo chorego uznano kuratorem ustanowiono Srula Hochmana.
C. k. sąd powiatowy.
Czortków, dnia 30 września 1887.

L. 11567 (567 3-3)
Niniejszym edyktem wiadomo się czyni, że Józef Wyrwalski rzeźnik z Białej nr. 146 za umysłowo chorego uznanym został, a kuratorem dla niego Hieronima Fuhrherra piekarza z Bielska ustanowiono.
C. k. sąd powiatowy.
Biała, dnia 23 grudnia 1887.

L. 127. (606 2-3)
Tomasz Dawyskiba z Kobyłówek został z pod kurateli uwolniony.
C. k. sąd powiatowy.
Budzanów dnia 6 stycznia 1888.

L. 6527. (642 1-3)
Jędrzej Bednarz z Winniczek uznany został za umysłowo chorego i temuż Antoni Bednarz za kuratora ustanowiony.
C. k. sąd powiatowy.
Winniki, 16 października 1887.

Upadłości.

L. 139 (624)
Zawiadamiam niniejszem wierzycieli upadłości Izaka Laeka i Arona Rothberga że zarządca masy adw. dr. Władysław Leszko złożył na ręce moje plan drugiej końcowej repartycji funduszy masy oraz rachunek moich wydatków i honorarium.
Plan repartycji mogą wierzyciele przejrzeć albo w biurze mojej albo u zarządcy masy, a gdyby przeciw tej repartycji mieli jakie zarzuty do wniesienia winni takowe albo ustnie, albo pisemnie podać najdalej do dnia 15 lutego 1888 na który to dzień o godz. 10 rano celem rozprawy na możliwe zarzuty jak również celem ustalenia rachunku zarządcy masy ogół wierzycieli członków wydziału wierzycieli i zarządcę masy zapraszam.
Kraków, dnia 20 grudnia 1887.
C. k. Radca sądu Krajowego jako komisarz konkursowy.

L. 364. (628)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, że na podstawie wyboru na dniu 13 stycznia 1888 przez wierzycieli upadkowych uskutecznionego, stosownie do wniosku Komisarza upadłości mianuje Rubina Nussbauma kupca w Rzeszowie zawiadowcą, zaś Samuela Lauffahna kupca w Rzeszowie jego zastępcą, masy upadkowej Jakóba Komito kupca towarów modnych w Rzeszowie.
Rzeszów, dnia 19go stycznia 1888.

L. 3819 (664 1-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystkie ruchome, jakoteż na wszystkie nieruchomości, a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowe z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. p. p. położony majątek pierwszej związkowej pracowni robotników stolarskich „Zorza“ stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką z siedzibą we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. radcy sądu kraj. dr. Zenneg jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dr. Juliana Popiela przywołując zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 13 lutego 1888 godzinę 10 przed południem w sali rozpraw.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych także szkodliwych skutków prawnych przed upływem marca 1888 i podać ją na terminie na dzień 16 kwietnia 1888 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej. Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 28 stycznia 1888.

L. 3821 (663 1-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystkie ruchome jakoteż na wszystkie nieruchomości a w krajach w których obowiązują ustawy konkursowe z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. p. p. położony majątek Franciszka Ehrlicha protokolowanego kupca i właściciela magazynu broni we Lwowie przy ul. Halickiej l. 6.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu Malarkiewiczowi c. k. radcy sądu krajowego jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dr. Marcellego Dziubińskiego przywołując zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 24 lutego 1888 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych także szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1 kwietnia 1888 i podać ją na terminie na dzień 15 kwietnia 1888 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 28 stycznia 1888.

L. 164 (631 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Eliasza Leisnera kupca nieprotokolowanego handlarza skór i towarów bławatnych w Trembowli a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. ek. sędziego powiatowego Sylwera Dzierżyńskiego a tymczasowym zarządcą masy p. dra Juliana Olpińskiego w Trembowli. Wierzycieli wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 19 stycznia 1888 przed komisarzem

konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

Ck. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 8 marca 1886 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 5go kwietnia 1888 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielom i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Trembowli lub w pobliżu nie zamieszkuje winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Trembowli zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym by został.

Dalsze zgłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacji oznaczonej jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Z Rady ek. sądu obwodowego
Tarnopol, dnia 6 stycznia 1888.

L. 311 (565 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera konkurs na wszystkie gdziekolwiek się znajdujący ruchome, jakoteż na wszystkie nieruchomości a w krajach w których obowiązują ustawy konkursowe z dnia 26 grudnia 1868 nr. 1 d. p. p. położony majątek Bronisława Aleksandra dw. im. Ujejskiego właściciela dóbr w Sewerynce mieszkającego.

Kierownictwo tego konkursu porucza c. k. adjuktowi sądu obwodowego dwi. Schorowi jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adwokata krajowego p. dra Heynego przywołując zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensji poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznaczony termin na dzień 3 lutego 1888 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową chociażby o nią spór był w toku zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych także szkodliwych skutków prawnych przed upływem 21 marca 1888 i podać ją na terminie na dzień 19 kwietnia 1888 o godz. 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej gazety Lwowskiej.

Złoczów, dnia 21 stycznia 1888.

(609 2-3)

Do wyboru zarządcy i wydziału wierzycieli w konkursie Gittli Plotzman z Probużnej wyznaczam termin na dzień 16 lutego 1888 o godz. 9 rano w biurze sądu powiatowego.

Husiatyn, 24 stycznia 1888.
Komisarz konkursowy.

(660 1-3)

Wierzycieli konkursowych Schaji Parille z Husiatyna zawiadamiam, iż do odwołania przysięgi manifestacyjnej termin na dzień 16 lutego 1888 o godz. 9 rano w biurze sądu wyznaczylem.

Husiatyn, 25 stycznia 1888.
Komisarz konkursowy.

L. 3348 (665)

W masie krydalskiej Szymona Schrenzla wyznaczam do likwidacji pretensji póź-

niej zgłoszonych termin na 20 lutego 1888 godzinę 11 rano w sali rozpraw.

C. k. sąd krajowy.
Lwów, dnia 5 stycznia 1888.
Komisarz konkursowy.

L. 406 (626)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi oznajmia, że zamianował po myśli §. 74 u. k. Józefa Teodorowicza z Rapowa stałym zawiadowcą upadłości leżącej masy spadkowej ś. p. Edwarda Bohma a Choskła Osterera tegoż zastępcą.

Kołomyja, 19 stycznia 1888.

Różne obwieszczenia.

L. 6332 (585 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Annę Koźłowską by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego wniosła deklarację do spadku po jej siostrze Tekli Buś zmarłej w Zabłędzie bez postawienia rozporządzenia ostatecznej woli, gdyż inaczej spadek porządkowany będzie ze spadkobiercami się zgłaszającymi i ustanowionym dla niej kuratorem Wojciechem Turajem.

Tuchów, 28 grudnia 1887.

L. 3810 (534 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach powiadamia z miejsca pobytu nieznanego Iwana Zazalaka, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego przeciw niemu pto 11 rat po 9 ztr. w. a. ustanowiony został dla niego kurator Michał Forsyzowski gospodarz z Moczar, któremu środki obrony dostarczył winien.

Ustrzyki, 30 sierpnia 1887.

L. 5948 (545 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Wajdy, ażeby do spadku po śp. Błażeju Wajdzie zmarłym w Burzynie 13 września 1887 w przeciągu jednego roku się zgłosił, gdyż w razie przeciwnym spadek ten z ustanowionym dla nich w osobie Józefa Kocjana młodszego kuratorem pertraktowanym będzie.

Tuchów, dnia 8 grudnia 1887.

L. 12 (544 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Łukana rzekomo w Ameryce przebywającego, ażeby w przeciągu jednego roku zgłosił się do spadku po bracie śp. Janie Łukanie zmarłym 26 września 1887 gdyż inaczej spadek ten z ustanowionym dla niego w osobie Franciszka Sikorskiego kuratorem pertraktowanym będzie.

Tuchów, dnia 8 stycznia 1888.

L. 8952 (600 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Hentschi Wahl i Sarę Ittę Meller, że przeciw nim Juda Horowitz pozew wekslowy o 150 zł. wytoczył, na który w dniu 10 listopada 1887 wydany został nakaz zapłaty i że kuratorem dla nich ustanowiony został adwokat dr. Reich, z substytucją adw. dr. Illasiewicza.

Zarazem wzywa się ich, aby środków obrony swemu kuratorowi dostarczyły, lub sobie obrońcę same ustanowiły.

C. k. sąd obwodowy
Rzeszów, dnia 12 stycznia 1888.

L. 5892 (277 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Oleszkiewicza kuratorem p. adw. Mikucińskiego w sprawie tabularnej Franciszka i Maryanny Piezów przeciwko niemu o zaindebentowanie ich za właścicieli wykazu hipotecznego l. 112 dla gminy Bistuszowa zaindebentowanego dotąd jako własność Tomasza Oleszkiewicza i wzywa Tomasza Oleszkiewicza aby wskazał innego pełnomocnika lub kuratorowi udzielił informacji.

Tuchów, dnia 8 grudnia 1887.

L. 50016 (588 2-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Joannę Małecką z miejsca pobytu niewiadomą że w sprawie sprzedaży realności we Lwowie nr. 571 1/2 położonej kuratorem dla niej adw. dr. Goldberg ze zastępstwem przez adw. dr. Kuczkiwicza ustanowionym został że przeto jej rzecz będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić w ogóle do strzeżenia praw potrzebne kroki uczynić i o tem sąd zawiadomić.

Lwów, dnia 16 grudnia 1887

L. 18575 (596 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na skutek podania Walentego Skowrona prawonabywcy Józefa Klausnera de praes. 31go sierpnia 1886 l. 14038 dozwolono uchwałą tuż. sąd. z dnia

9 września 1886 l. 14038 na intabulację egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 250 zł. z pn. na karcie ciężarów połowy realności wyk. hip. l. 236 gminy Przecław dłużnika Jakóba Marcinkiewicza własnej, na rzecz Walentego Skowrona.

Ponieważ miejsce pobytu wymienionego dłużnika Jakóba Marcinkiewicza sądowni nie jest wiadomem, przeto ustanawiamy dlań kuratora w osobie adwokata dr. Steca, z substytucją adwokata dr. Mikucińskiego i wzywamy tegoż, aby ustanowionemu kuratorowi środki dla swej obrony podał, lub też innego obrońcę sobie wybrał i tegoż sądowi oznajmił w przeciwnym bowiem razie, skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, d. 12 stycznia 1888.

L. 749 (621 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie na prośbę Schaji Wassermanna z 16 stycznia 1888 l. 749 wzywa posiadacza rzekomo zgubionej księżeczki udziału Towarzystwa Zaliczkowego w Tarnowie nr. 1592 przedstawiającej po koniec roku 1886 wraz z dywidendą wartość w kwocie 35 ztr. 4 ct. w. a. aby takową w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni sądowi przedłożył, lub prawa swoje do jej posiadania wykazał, inaczej takowa po bezskutecznym upływie zakreślonego terminu na żądanie unieważniona zostanie.

W Tarnowie, dnia 19 stycznia 1888.

L. 6868 (639 2-3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Trygara zawiadamiam się, że w skutek wniesionego dnia 3 listopada 1887 do l. 6868 pozwu przez Towarzystwo handlu skór i wyrobu obuwia w Rymanowie przeciw Wawrzyńcowi Trygarowi pto 97 ztr. 30 ct. w. a. celem bronienia praw pozwanego ustanowiono kuratora w osobie Józefa Trygara z Rymanowa wyznaczając w tej sprawie termin na dzień 21 marca 1888 o godz. 9 rano.

Zarazem przestrzega się pozwanego, że winien przed terminem ustanowionemu kuratorowi środki do obrony służące dostarczyć, lub innego zastępcę sądowi wskazać.

C. k. sąd powiatowy.
Rymanów, dnia 31 grudnia 1887.

L. 8951 (599 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Hentschi Wahl i Sarę Ittę Meller, że przeciw nim Juda Horowitz skargę wekslową o 170 ztr. wniosł, na którą w dniu 10 listopada 1887 do l. 7933 wydany został nakaz zapłaty, i że kuratorem dla nich ustanowiony został adwokat dr. Reich z substytucją adwokata dr. Illasiewicza. Zarazem wzywa się ich aby środków obrony swemu kuratorowi dostarczyły lub sobie obrońcę same ustanowiły.

Rzeszów, 12 stycznia 1888.

L. 8953 (601 2-3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadome z miejsca pobytu Hentschi Wahl i Sarę Ittę Meller, że przeciw nim Juda Horowitz skargę wekslową pto 115 ztr. wniosł na którą w dniu 10 listopada 1887 do l. 7931 wydany został nakaz zapłaty, i że kuratorem dla nich ustanowiony został adw. dr. Reich z substytucją adw. dr. Illasiewicza. Zarazem wzywa się ich, aby środków obrony swemu kuratorowi dostarczyły lub sobie same ustanowiły.

Rzeszów, 12 stycznia 1888.

L. 15364 (627 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Samsona Heisels, jak też jego niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że na prośbę Jakóba Schwarza, egzekucyjną sprzedaż 1/6 części realności l. 179 w Przemyślu uchwałą z dnia 20 kwietnia 1887 l. 3143 dozwolono, dla tychże kuratora w osobie adwokata dr. Rosenbacha z zastępstwem adwokata dr. Hilkla ustanowiono i temuż rzezoną uchwałę doręczono.

Przemyśl, 7 grudnia 1887.

L. 33105 (625)

C. k. sąd krajowy handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy J. Grajower, którą używać będzie Izaak Grajower jako właściciel Kantoru wymiany w Krakowie wpisując takową J. Grajower.

Kraków, 161 grudnia 1887.

L. 1119 (622 1-3)

Jako c. k. notaryusz Antoni Kurlata ma z dniem 15 lutego 1888 urząd notaryalny w Brzesku rozpocząć.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego
Kraków, 24 stycznia 1888.

L. 2293 (438 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Peczenizynie niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Juremu Matijezukowi wiadomo czyni, że celem doręczenia mu intymatu decyzji wyzsądowej z 13 stycznia 1886 l. 46 w sprawie egzekucyjnej Kalmana Peisacha przeciw niemu i innym o 100 złr. z pn. ustanowiony został na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Wasyl Matijezuk.

Wzywa się zatem Jurego Matijezuka aby potrzebne środki dowodowe dostarczył kuratorowi lub innemu sądowi wymienić, gdyż skutki z tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.
Peczenizyn, 30 marca 1886.

L. 16000 (484 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Bolesława Adolfa 2 im. Wiesiołowskiego, że w celu doręczenia uchwały z dnia 9 lipca 1887 l. 8927 w przedmiocie wykreślenia sumy 20,000 złr. z dóbr Turyleze z przyległościami ustanowił dla niego kuratorem adw. Willaamera z substytucją adw. Trzecieckiego.

Wzywa się przeto tegoż Bolesława Adolfa 2 im. Wiesiołowskiego aby środki obrony kuratorowi podał, lub sądowi innego pełnomocnika wymienił.

Tarnopol, 17 grudnia 1887.

L. 17069 (482 2-3)
Niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Huissona zawiadamiamy, że Adolf Zmigród wniósł przeciw niemu pozew postępowania pisemnego o uznanie wierzytelności 372 złr. m. k. z pn. ubezpieczonej hipotecznie na realności nr. kons. 263 w Tarnowie za zgasa i że temuż kurator w osobie adwokata dr. Steca w Tarnowie ustanowiony został. Wzywamy go zatem, aby ustanowionemu kuratorowi wskazał środki obrony lub też wybrał sobie innego pełnomocnika, w razie bowiem przeciwnym szkodliwe skutki sam sobie będzie musiał przypisać.

W Tarnowie, dnia 5 stycznia 1888

L. 16808 (513 2-3)
C. k. sąd obwodowy ogłasza, iż dla niewiadomych z miejsca pobytu Franciszka Mrocza, Michała Kowalskiego i Jana Barnasia celem przeprowadzenia sprawy egzekucyjnej Ludwika Kochanowskiej prawonabywczyni Tadeusza Górskiego pto 1718 złr. w. a. z pn. kuratora w osobie adwokata dr. Wiktora Szancera z substytucją adw. dr. Gläsera, zamianował i tymże wszelkie uchwały w tej sprawie doręcza.

W Tarnowie, dnia 22 grudnia 1887.

L. 6456. (604 2-3)
C. k. sąd obwodowy Wadowicki zawiadamia niewiadomych z życia i z miejsca pobytu Wojciecha Zakrzyńskiego, Ignacego Zakrzyńskiego, Konstancję ze Zakrzyńskich Cynkową i małot. Julianę Zakrzewską, że Wiktorya z Drohojewskich Szaszkiewiczowa na dniu 18 grudnia 1887 l. 6456 wniosła przeciw nim pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Lencze górne i przyległości Zarzycze wielkie, sumy 9564 zł. 5 ct. wa., względnie resztującej jeszcze kwoty 1 zł. 5 ct. z n. 1 on i częściowej teje sumy 13040 zł. polsk. n. 4 on. na rzecz pozwanych zaindebultowanych, który celem wniesienia w dniach 90 obrony do postępowania pisemnego uchwałą z dnia 24 grudnia 1887 do l. 6456 dekretowany, i do rąk równocześnie ustanowionego dla pozwanych kuratora p. adwokata dr. Iwańskiego, ze substytucją p. adwokata dr. Korona w Wadowicach, doręczony zostaje.

Wzywa się pozwanych, aby albo innego zastępcę sobie obrali, albo też ustanowionemu dla nich kuratorowi środków potrzebnych dla wniesienia obrony, wcześniej udzieliłi, albowiem w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego, sami ponosić będą musieli.

Wadowice, 24 grudnia 1887.

L. 9193 (610 2-3)
Jasielski sąd powiatowy zawiadamia Agatę Gozdocką z miejsca pobytu niewiadomą, iż Anna Bęś wytoczyła pto. niej i Janowi Filarowi pozew pod dniem 9 listopada 1887 l. 9193 o oddanie 1/4 części gospodarstwa pod l. 27 w Lipnicy dolnej i poleca jej by na terminie do obrony w dniu 16 lutego 1888 wyznaczonym stanęła lub ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Wiedigerowi w Jasle potrzebnych do obrony środków dostarczyła, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.

Jasło, 20 grudnia 1887.

L. 7655. (571 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie ogłasza, iż dnia 1go czerwca 1881 zmarł w Czortkowie Matyja Milimaka, i wzywa powołanego do spadku z ustawy Ambrożego Mi-

limakę, ażeby w ciągu jednego roku od dnia wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, inaczej spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Bartłojem Lewandowskim z Czortkowie, dla Ambrożego Milimaki ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.
Czortków, dnia 20 września 1887.

Ч. 11712. (586 3-3)
Зваражскій судъ повѣтовскій округъ Домаша Блажка Постолъ зъ мѣстна прокъвана незнаго, цю Генрихъ Хмѣлѣвскій вѣкъ позовъ противъ немъ дня 12 гродна 1887 ч. 11712 о знесеніе спадковости тѣла ипотечного, обнатога выкастомъ 123 книги грѣнтокој громади катастр. Романков-село, цю ренницеъ де оустной розправки на день 31 сѣчна 1888 лат. година 9 рано вызначено и цю для него Петра Лючка зъ Романового села кураторомъ ад актум именовано.

Кывае са протѣ позваного, цюби именованомъ кураторови судканивъ потрѣбној информаций ако судкови инного застѣника представитъ, въ противнику во сѣбѣю наследки недѣлакетва самъ соекъ приписати вѣде мѣскеъ.

Дня 13 гродна 1887.

L. 51968 (589 3-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem wszystkich posiadaczy zaginionego dnia 11 listopada 1887 5 pr. niewylosowanego listu zastawnego gal. Towarzystwa Kredytowego ziemskiego we Lwowie na okaziciela i na kwotę 500 złr. w. a. opiewającego Ser. IV nr. 3609 wraz z 12 kuponami, a z których pierwszy płatny jest dnia 30 czerwca 1888 i talonem, aby kupony od tegoż listu przypadające w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni od dnia zapadłości każdego kuponu lieząc, sam zaś list zastawny w przeciągu trzech lat od dnia płatności ostatniego kuponu, a w razie gdyby list ten przedtem wylosowany został w przeciągu trzech lat od terminu płatności w pół roku po wylosowaniu przypadającego w sądzie tutejszym tem pewniej zaprodukowali, ile że tak pomieniony list zastawny jak i kupony po bezskutecznym upływie dotyczących terminów powyższych jako amortyzowane i nieważne uznane zostaną.

Lwów, 17 grudnia 1887.

L. 8580 (554 3-3)
C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Estemija Sagula by do spadku po Jozefie Sagule w Szaflarach w dniu 20 stycznia 1887 z pozostałościami pisemnego kodycyłu zmarłym w przeciągu jednego roku się zgłosił, inaczej spadek przeprowadzonym będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Wojciechem Kamińskim z Szaflar dla niego ustanowionym.

Nowy targ, dnia 5 grudnia 1887.

L. 237. (579 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Oświęcimiu zawiadamia z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomych Henryka Reicha, Kati Schmeidler i Maryę Heczko, iż ustanowiono dla nich w sprawie egzekucyjnej Antoniego Gawła przeciw Hani Krieger pto 3800 zł. dra Macieja Krobickiego, adwokata krajowego w Oświęcimiu kuratorem i jemu dla nich przeznaczona tus. rezolucya z dnia 20 września 1887 l. 4872 doręczona została.

Oświęcim, dnia 14 stycznia 1888.

L. 1943. (563 2-3)
C. k. sąd obwodowy w Sanoku uwiadomia nieznaną z życia i miejsca pobytu Joannę Kurek, iż w skutek prośby Zosi Kanerowej o rozdział realności pod l. d. 257 lwh. 174 w Sanoku położonej, dla doręczenia jej dotyczącej uchwały tabularnej kuratorem ad actum dr. Flakowicza, adwokat w Sanoku, ustanowiony został.

Sanok, dnia 3 grudnia 1887.

L. 50076 (591 2-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 30 listopada 1887 do l. 50076 wniosła Julia z Budzińskich Janikowska prośbę o sprostowanie wpisów w wykazie hipotecznym 36 IV. dla realności pod nr. 38 1/4 we Lwowie umieszczonych.

Dla z życia i pobytu niewiadomych Maryanny Winnickiej, Antoniego i Anny Starzyńskich, Jana Nepomucena Nowakowskiego i ks. Leona Sapięchy ustanawia się adw. dra Blizińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dra Błażejowskiego.

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu wyżej wspomnianych niewiadomych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 5 stycznia 1888.

L. 6414 (568 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Baligródzie uwiadomia z miejsca pobytu niewiadomego Tymko Mazurkiewicz że dnia 15 grudnia 1887 wniósł przeciw niemu Dawid Lipa Beer o zapłatę 105 złr. prośbę o dozwole nie egzekucyjnego opisanie nieoddzielonej 1/4 części realności pod nr. 9 w Rostokach dolnych położonej ciała tabularnego niestanowiącej że dlań ustanowiono kuratorem Pawła Koczana z Rostok dolnych że zatem kuratorowi temu informacyi udzielił lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił ma inaczej bowiem ztąd wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Baligród, dnia 30 grudnia 1887.

L. 1627 (566 2-3)
C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie oznajmia niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Wincentemu Kruczowskiemu że ustanowił dla niego kuratorem adw. dra. Czernego w Krakowie celem doręczenia rezolucyi tabularnej z dn. 30 października 1887 l. 38510 i następnym w sprawie spadkowej po śp. Ludwiku Kruczowskiem.

Kraków, 16 stycznia 1888.

L. 49356 (590 2-3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że do tegoż sądu dnia 25 listopada 1887 do l. 49356 wniosła Julia z Budzińskich Janikowska prośbę o wydzielenie parcel katastr 3026 budow. i 58351 i 58352 z realności pod l. nk. 38 4/4 wyk. hip. 36 dz. IV.

Dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych Maryany Winnickiej, Antoniego i Anny Starzyńskich, Jana Nepomucyna Nowakowskiego i ks. Leona Sapięchy, dla których na wyż wspomnianej realności prawa rzeczowe są zabezpieczone, ustanawia się adwokat dr. Bliziński kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Błażejowski.

Wzywa się zatem wyż wymienionych z miejsca pobytu i życia niewiadomych aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 5 stycznia 1888.

L. 14728. (584 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 11 listopada 1887 dla niewiadomego z miejsca pobytu Leopolda Kostekiego kuratorem p. dr. Władysława Semetkowskiego.

O czym się tegoż w celu strzeżenia swych praw uwiadomia.

Sokal, dnia 3 listopada 1887.

Doniesienia prywatne.

Konkurs

Urząd gminny miasteczka Strusów rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z placą 200 złr. rocznie z kasy gminnej a 200 złr. od dzierżawy dóbr Strusowa.

Pierwszeństwo mają lekarze wszech nauk medycyny. Podania mają być do końca lutego wniesione do urzędu gminnego.

Strusów, dnia 24 stycznia 1888.

Zakład leczniczy dr. Karczewskiego w Kowanówku,
stacya kolei żelaznej Obernki w W. Ks. Poznańskim
przyjmuje każdego czasu na leczenie i pielęgowanie chorych płci obojaj, dotkniętych chorobami umysłowemi lub cierpiącymi nerwowami. Uroczę położenie miejscowości najkorzystniejszej warunki higieniczne. Wszelkiego rodzaju wygody i uprzyjemnienia chorzy w zakładzie. Pozytcie familijne. Hydroterapia. Elektroterapia. Massowanie w odpowiednich przypadkach chorób nerwowych. Własna, skuteczna metoda leczenia histeryzmu.

Opłata I klasy 300 marek, II klasy 200 marek miesięcznie obejmuje wszystko.

Dyrekcya zakładu
Dr. Karczewski, Dr. Winkiewski.

MAŚC NASKÓRNA MOULIN
W PARYŻU
Maść ta leczy wrzodzianki, przyszcze, czerwonoci, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porostych włosów i wszelkie słabości naskórne: wstrzyknięci natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

W apteco p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand.
We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiorskiego; — w Krakowie: w aptekach pp. Trauczyńskiego, Rodyka i Wiaznińskiego.

Ogłoszenie.
Towarzystwo zaliczkowe w Stryju zawiadamia członków, że na podstawie statutu §. 76 rachunek za rok 1887 przez komisję rewizyjną sprawdzony, w godzinach urzędowych w biurze jest wyłożony.

Dyrekcya.

Ogrodnik
uzdolniony we wszystkich gałęziach swojego zawodu poszukuje miejsca od 1 kwietnia. Adres do Wł. Korzyńska w Gumniskach, poczta Tarnów. 428

Studentów umieścić można jak najkorzystniej w domu prywatnym chlebni-poleconym przez osoby kompetentne. — Wiadomość: ulica Długosza (Kurnicka) L. 7, II pi tro. 632

Chińsko-rossyjską herbatę
poleca handel
Karola Bałlabana
we Lwowie.

1/2 kilo Congo cesarskiej	zł. 2.—
" " familijnej	" 3.—
" " Melange	" 4.—
" " Imperial	" 5.—
" " wysiewków z własn. herbat	1.70
" " sprowadzanych	1.50

Ciasta angielskie do herbaty, rum i koniak stary.
Łaskawe zlecenia z prowineyi uskuteczniams odwrótną pocztą. 271

BOLE ŻOŁADKA
Trudne trawienie, kwasy, utrata apetytu, bladaczka, wyczerpanie sił.
Leczą się przez użytecie
ELIXIRU GREZA
zawierającego w sobie niezbędne do trawienia elementa:

Chinę, Kokę, Pepsinę, i. t. p.
Elixir ten przepisywany powszechnie przez najznakomitsze powagi medyczne, jest także używany we wszystkich paryzkich szpitalach.

Na wystawach otrzymał Medale złote i Dyplomy honorowe.

P. GREZ, Aptekarz, 34, rue La Bruyere, PARIS
We Lwowie, w aptekach: pp. K. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera i Sklepińskiego;
w Krakowie, w aptekach: pp. Rodyka, Wiaznińskiego, Trauczyńskiego i Siedleckiego.

Szematyzm
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem
na rok
1888
zabęd można po cenie 2 złr. 60 ct. w ekspedycyi
„GAZETY LWOWSKIEJ“
Zamiejscowi zechcą przysłać 2 złr. 70 ct., z których przypada 10 ent. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należności z góry. Za pobraniem należności nie przesyłamy Szematyzma.